

TimeOut

BARCELONA

PLAER RODÓ!

Deu de les millors
hamburgueses
de Barcelona
reunides en
un reportatge
per clavar-hi
els ullals!

'Burger time'

Al Bernie's, el *diner*
del Born, trobareu
panets tan sucosos
com la BBQ Burger,
que us transportarà
d'una queixalada als
Estats Units

#570

24 - 30
D'OCTUBRE
2019

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

TIME TO EAT FEST

NO T'HO PERDIS
30 NOVEMBRE
MUSEUM MARÍTIM
DE BARCELONA

PRODUCTE CATALÀ, XEFS I TIMEOUT

TimeOut

Amb la col·laboració de

Coca-Cola
SIGNATURE MIXERS

Patrocinat per

ESTRELLA
DAMM

**Generalitat
de Catalunya**

Sumari

Del 24 al 30 d'octubre de 2019

Pau Miró Teatre, pàg. 31

MÀRIA DÍAS

48 H Open House Coses per fer, pàg. 20

Festival In-Edit Cinema, pàg. 28

Mazoni Música, pàg. 36

MÀRIA DÍAS

Reportatges

16. Nyam!

Fans de la bona hamburguesa, tenim dues bones notícies per a vosaltres. La primera: hem trobat deu locals a Barcelona que mai no fallen quan es tracta de posar-vos a les mans unes *burgers* de traca. La segona: els hem reunit en una Time Out Box perquè les tasteu i només pagueu la meitat de cada tiquet!

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 20. Coses per fer
- 28. Cinema
- 31. Teatre i Dansa
- 36. Música i Nit
- 39. Art
- 40. Menjar
- 42. Beure
- 44. Tendències

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Paraules Són imprescindibles. Per omplir aquesta revista. Per comunicar-nos. Per recomanar, recomfortar i entendre'ns. En aquest número n'hi ha que ens esfereixen, com presó (pàg. 4), ultradreta (pàg. 31) i escàndol (pàg. 20); i altres que ens il·luminen com vida (pàg. 12), consciència (pàg. 21) i trobada (pàg. 42). També fem nostres els mots-mantra que canta Mazoni a la cançó *Jaume Pla*: "Cau i s'aixeca, cau i s'aixeca".

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

La Model

Un relat de Marc Pastor

EN BARICCO MALEEIX haver de venir-hi en dissabte, el pitjor dia per entrar a la Model.

Si bé no hi ha la gentada encuriosida dels primers dies, aquella munió de morbosos que semblava que no s'acabava mai, encara són nombrosos els barcelonins (i algun turista despistat) que la fotografien, l'assenyalen i la penetren com si fos un santuari, les restes d'un temple a la jungla birmana, ple de trampes i tresors amagats.

Escura el tallat i travessa Entença. Un cotxe l'amonesta amb el clàxon i en Baricco li respon amb un *mafanculo* rutinari. Al pati d'entrada, un matrimoni d'Horta discuteix sense passió sobre uns núvols negres que s'acosten des de Collserola. Ella l'esguarda malfiada i clava el colze en les costelles del marit (un morse conjugal forjat amb els anys) per advertir-lo que se'ls ha enganxat un carterista. En Baricco somriu per desactivar totes les sospites, el marit l'imita en un reflex i la dona s'enroca i s'agafa la bossa contra els pits. Ara la conversa ha passat dels núvols a la tradicional inseguretats barcelonina.

Sik'a ha estat tancat a la Model els darrers 90 anys

No deixa de ser paradoxal que quan tanquen una presó, aquesta quedi més oberta que mai.

Un treballador clica el comptador de visites quan en Baricco entra al passadís. Creua el primer cancell, ignora els rètols explicatius i enfila directe a la sala central, el panòptic, dissenyat a finals del XIX per controlar-ne cada racó. Hi ha dues galeries obertes al públic, la tercera i la cinquena. En Baricco puja la rampa d'aquesta última, que és la dels nous ingressos, i s'adreça cap al fons, a la cel·la 450. Descorre el baldó quan ningú no vigila, treu una clau de Romanov de la butxaca i n'activa les vuit puntes. La col·loca sobre un pany a la paret i la fa girar.

Quan torna al passadís, no hi ha cap visitant. Dins les cel·les, roncs. Torna al panòptic i saluda el zelador.

—Pots obrir-me la 311?

El timbre metàl·lic desperta els interns, que grunyen i el criden. En Baricco els ignora i es planta davant la cel·la.

—Ja era hora! —exclama el goblin des del fons—. Pensava que havíeu perdut les claus.

—I les perdrem, Sik'a —diu en Baricco—, si no ens ajudes.

—Quan he fallat jo a la Unitat de Vigilància Especial, sergent Baricco?

Sik'a ha estat tancat a la Model els darrers 90 anys, però no ha començat a col·laborar amb l'UVE fins a l'última dècada. Pot ser que hagi acceptat que els seus el van abandonar després la matança èlfica de l'Exposició Universal, i ara busqui venjar-se'n.

—Hem perdut l'Home Bretxa.

—És el que millor sabeu fer: perdre amenaces.

—Ajuda'ns a trobar-lo —i en Baricco li mostra un paper timbrat amb el centenari segell de l'UVE— i t'alliberarem.

En Sik'a somriu, tot ullals.

→ La setmana que ve... 'Cigalo' per Marta Oriols.

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Experimentar

El Centre Cultural Albareda acull el dissabte 26 el **Celobert Festival**, dedicat a la música electrònica i experimental d'avantguarda, on, entre d'altres, actuen les Littio X, de qui Virginie Despentès va declarar-se fan.

Estalviar

Time Out Box no té trampa: hem triat deu dels millors restaurants de la ciutat perquè pugueu anar-hi dues persones pagant la meitat de tot el que mengeu (begudes excloses). Així de fàcil. Compreu-les a timeout.cat/box.

Filosofar

Els temps canvien (i que bé que ho facin!) i la nostra relació amb els grans filòsofs occidentals ha passat de la veneració al descrèdit. La filòsofa **Marina Garcés** en parlarà el dijous 24 al CaixaForum.

RECEPTA ORIGINAL DEL 1876

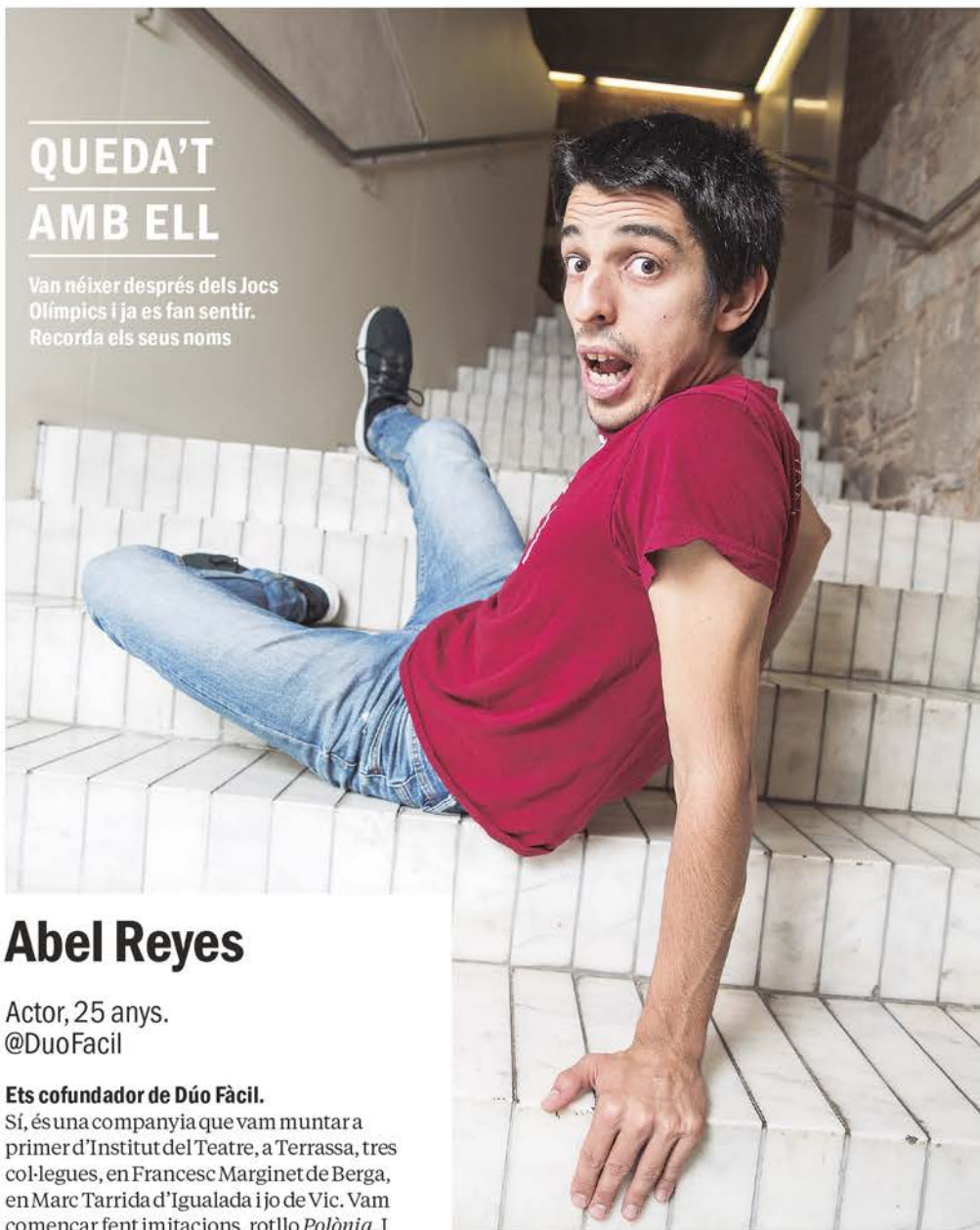
100% INGREDIENTS NATURALS. SENSE SULFITS AFEGITS, NI ADDITIUS, NI CONSERVANTS

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

QUEDA'T AMB ELL

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Abel Reyes

Actor, 25 anys.
@DuoFacil

Ets cofundador de Dúo Fàcil.

Sí, és una companyia que vam muntar a primer d'Institut del Teatre, a Terrassa, tres col·legues, en Francesc Marginet de Berga, en Marc Tarrida d'Igualada i jo de Vic. Vam començar fent imitacions, rotllo *Polònia*. I a finals de curs en Paco Cuesta, professor i director, ens va proposar fer un espectacle junts.

Com es pot ser un duo i un trio alhora?

Aquesta és la gràcia, ja es veu que no és seriós! El nostre primer espectacle es diu *Y me morí. Cabaret mexicano tragicómico para tres difuntos*, sobre la mort a Mèxic amb un toc festiu. El fem en mexicà tres de capital de comarca imitant l'accent!

I de Mèxic vas passar a l'Índia.

Sí, no tenim diners per viatjar i ho fem teatralment! A *Bollywood*, *Bombay*, *Barcelona* expliquem

la història d'un amic que va venir de l'Índia. A més, és ballarí de bhangra i ens ha fet un assessorament de moviment molt divertit. És una història trista però amb humor i amb forma i estètica Bollywood.

Un referent:
La Cubana.

Una pel·li de Hollywood:
'3 idiots'.

Quina és la propera destinació?

Vam estrenar la temporada passada i ara repetim. Estem fent *Y me morí* a La Vilella fins al 3 de novembre i empallem amb *BBB*, del 8 al 24 a l'Escenari Joan Brossa. I ja pensem en un tercer xou: ens ha agradat aquesta idea d'aproximar cultures, tot i que encara no sabem quin serà el viatge! ■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Una dona a la seva parella:

-Anoche tuve sueños extraños, era más una peli francesa que otra cosa.

Una noia, mentre puja l'escala:

-No sé si soc més gelosa o envejosa.

Una dona a una altra:

-Llegará un día en que querrás ver mis fotos de boda.

Un ancià, al metro:

-Para que funcione una pareja, lo mejor es que mande uno de los dos.

A un bar de pintxos de Blai:

-No m'agrada tant la música, no soc melanòmana.

Al Festival de Sitges:

-Vull felicitar el jurat per la seva gran llavor.

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

**Amb aquesta pàgina en blanc volem
visibilitzar que la majoria de treballadors
i treballadores de Time Out Barcelona ens
vam adherir a la vaga del divendres
18 d'octubre.**

Alba Abelló
Social manager

FIGHT!

Ricard Martín
Menjar i Beure

'Team buildings'

(i la setmana que ve... Samarretes de grups de música)

Bon rotllo = bona feina

A qui no li agrada que el cuidin? I no només personalment, sinó també per part dels companys de feina i de l'empresa a la qual dediquem tantes hores de la nostra vida. Jo a vegades somio que el meu cap ens convida a tots a Port Aventura un cap de setmana (OMG, polsera Express inclosa!). De moment només és un somni, però cada vegada se'n parla més, d'aquestes activitats. Les empreses saben que ja no estem disposats a deixar-nos la pell a la feina només per un sou, sinó que també valorem tenir un entorn amable i divertit. És cert que hi ha activitats que em preocupen: festa de l'escuma? (mala idea), *paintball*? (acabaré amb un ull de vellut), competició de cuina per equips? (tothom descobrirà que només sé cuinar macarrons i croquetes)... Tot i així, les faria encantada! Per què? És l'oportunitat ideal per desconnectar de la feina, dir adeu a l'estrès i poder conèixer millor els teus companys. Qui sap, potser t'acabes enamorant del de comptabilitat!

Mai nego l'oci

No sabria dir si m'agrada això del *tim bilding*, perquè cap dels llocs on he treballat me n'ha fet fer mai (un cop vaig tenir un curro on entraves a les nou del matí i sorties a mitjanit si et queia un *marrón*, té *tim bilding*!). I no fa massa, un dilluns qualsevol, vam anar a fer un *brainstorming* ple de *killer questions* i *call to action* a un hotel molt maco i allà ens van pagar l'esmorzar i un *brunch* amb *grilled cheese sandwich* deliciosos. Tot molt *cool* (intueixo que el *tim bilding* només ho éssi va farcit d'anglicismes). A on vull arribar? Doncs que la construcció de dinàmiques d'equip via oci, sisplau, en horari laboral. Els companys de feina són una família; sobretot perquè te'ls trobes, no els tries (a menys que no siguis el cap de recursos humans). O sigui que sisplau, si m'heu d'enviar a fer *paintballing*, *axe throwing*, *crowd surfing* o *ass-kicking*, que sigui de dilluns a divendres i de 9 a 6. Sé passar una bona estona solet o amb amics, no cal que m'envieu a Port Aventura un diumenge de pont, merci.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Botigues lliures de pells com a Los Angeles

No és una qüestió de temperatura ni de canvi climàtic, tot i que també. La cosa va en contra de la prescindible relació entre la indústria de la moda i el sacrifici d'animals. A Califòrnia s'acaba de promoure una normativa pionera als EUA que prohibeix la fabricació i venda de nous productes confeccionats amb pell d'animal. La mesura, que entrarà en vigor en 2023 a tot l'estat, continua amb la limitació d'aquest comerç que ja existia a Los Angeles des del 2018. El governador, a més, ha prohibit la utilització de bèsties salvatges en els espectacles de circ. Animalades, les justes. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

Ajuntament de
Barcelona

always **B**arcelona
#

FIRMA EMPRESES
ASSOCIACIONS CLUBS
INTERNACIONALS
XARXA DE CONTACTES
XERRADES TALLERS
ACTIVITATS

ENTRADA GRATUÏTA

Registra't a
barcelona.cat/internationalcommunityday

DIA DE LA
COMUNITAT
INTERNACIONAL
DE BARCELONA

26 D'OCTUBRE 2019
MUSEU MARÍTIM DE BARCELONA

**FEEL
THE
EM
BRACE**
of **BARCELONA**

PREMIUM SPONSOR

B Sabadell

MEDIA PARTNER

LA VANGUARDIA

SPONSORS

Allianz Care

ATIPIKA
Col·labora Regenera

BISA

eres Educación Herramientas

Page Personnel

BCNQUIZ!

Cinema de terror a Barcelona!

Per Ricard Martín

La realitat que vius pot ser terrorífica, però Barcelona té un pòsit de plató de cinema de cangui que posa els pèls de punta.

1. On és la finca de Barcelona en què es va rodar 'REC'?

01. Al número 34 de rambla de Catalunya.

02. A passeig de Sant Gervasi, 51. És el sinistre edifici de la Rotonda, originalment la casa del doctor Salvador Andreu. Sí, el de les pastilles.

03. A General Mitre, 96: és el pis de Jordi Pujol i Marta Ferrussola, de 300 m².

2. Pantalles de por

F E M O N E N A

→ L'efa s'escriu 'ph', i és un cinema fenomenal.

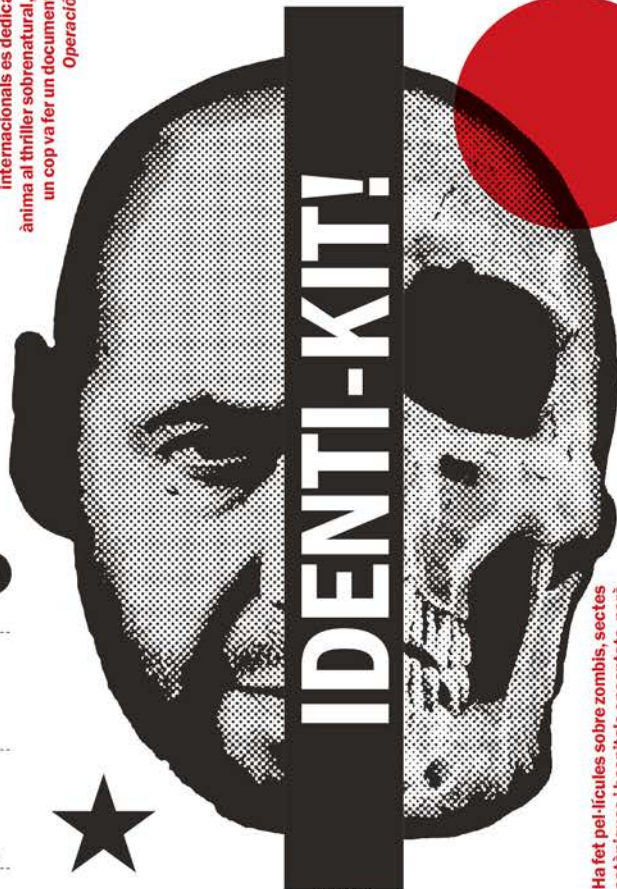
G E S T I S

→ 'EL' festival de cine de terror.

K A R D A N I

→ Un dels Manel hi va conèixer la dona a la cua.

Un dels nostres directors més internacionals es dedica en cos i ànima al thriller sobrenatural, tot i que un cop va fer un documental sobre *Operación Triunfo*

Ha fet pel·lícules sobre zombis, sectes satàniques i hospitals encantats, però sempre privilegia allò perturbador i suggeridor per davant de les imatges violentes i gore

3. Cert o fals?

→ El primer guió cinematogràfic que va signar Isabel Coixet va ser per a una pel·lícula de zombis catalana feta a Barcelona.

4. Quin actor, icona global del terror i la fantasia, va fer de Dràcula a Barcelona?

01. Boris Karloff, sortia del castell de Montjuïc a xuclar sang pels carrers del Gòtic.
02. Christopher Lee va rodar *El Conde Dràcula* a les ordres de Jess Franco.
03. Un Vincent Price molt vellet. Va acceptar el rodatge perquè era tot un gurmet cuiner i volia menjar al Via Veneto i a l'Hispania.

→ **SOLUCIONS:** 1.1. És una majestuosa finca del 1896, amb un pis de 180 m² per planta. Ha acollit una cinquantena de rodatges. 2. El *PHENOMENA* va obrir el 2014 com a sala, i va néixer com a doble sessió al desaparègut cine Urgell. El Festival de Cinema de *SITES* ja porta 52 edicions. L'*ARKADIN* va obrir el 1976 amb la pel·lícula de terror *Rejuici macabre* (1976), amb Peter Cushing i Britt Ekland. 3. Cert. Va fer el guió de la psicotrònica *Morbus* (o *bon profit*) del 1983, pot-poti de comèdia, zombis, piti culxica i satanisme d'estar per casa. 4.2. La va acceptar el rodatge de Jess Franco -titel de Javier Marías, per cert- perquè li van assegurar que seria un film del tot fidel al text de Bram Stoker. Portabellava fer *Cuadecuc, Vam pir*, un documental sobre la filmació. *IDENTI-KIT*: Jaume Balagueró.

Si em perdo,
busqueu-me a...
El carrer de
l'Olivera

María José Gómez
Directora

No us faré gaire enveja, però confessaré que un dels meus moments favorits de la setmana és quan el dissabte al matí faig el meu particular pelegrinatge pel carrer de l'Olivera, de botiga en botiga, en un recorregut successivament perfeccionat que comença al local de llegums secs,

passa pel forn Serra per comprar unes barres excelses a preus que no són de lingots, continua per la carnisseria ecològica Cal Colom i té com a final de festa la peixateria Maria Lluïsa, on el Manel i la Maria em carreguen de peix i bones vibracions per a uns quants dies.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

Anem de festa!

El 26 d'octubre fa tres anys que el centre comercial Viladecans The Style Outlets va obrir les portes i en tenen preparada una de grossa per celebrar-ho

Dixy Fly 5

WORKSHOPS DE MODA, bellesa, fotografia, art... Viladecans The Style Outlets està de celebració i es nota! Estan preparant una festassa molt *stylish* en què s'organitzaran tota mena d'activitats relacionades amb el món de la moda. La festa girarà entorn del lema *My style, my way*, que remarca la imatge i personalitat pròpia del centre. A més a més, l'esdeveniment comptarà amb la participació d'Ona Carbonell, ambaixadora de l'Outlet de Barcelona.

Amb molt de ritme

Durant tot el dia, des de les 10 fins a les 20 h, el centre comercial oferirà activitats i tallers amb l'objectiu que cadascú pugui combinar l'estil amb la seva forma de ser. Hi haurà diversos espais temàtics com el My Little Mirror, on trobareu un *photocall*, diversos tallers i contacontes; My PhotoStudio comptarà amb un set en què un fotògraf professional us farà una foto d'estudi; My

Custom Factory, on podreu personalitzar peces de roba de cinc maneres diferents, i My Catwalk, on trobareu un mural en què diversos artistes de la Barcelona Academy of Art plasmaran el seu art en directe. I què seria d'una bona festa sense una bona programació musical? A l'espai My Changing Show gaudireu d'exhibicions d'il·lusionisme i a MyStyle DJ podreu ballar a ritmes funk, disco i sons africans i llatins de la mà de la transgressora DJ de Sonido Tupinamba.

La vostra portada

Si sempre aneu a l'última amb la moda, segur que aquestes activitats us interessaran, perquè l'esportista Ona Carbonell formarà part de dues activitats d'allò més *fashion*: la podreu trobar a l'espai My Style Class, un *workshop* on us ensenyarà els seus *looks* més *top*, i a My Photography Studio, on, juntament amb ella, us fotografiareu recreant portades de revistes de moda. Prepareu-vos per posar davant les càmeres!

DE QUÈ VA...

Viladecans The Style Outlets està d'aniversari i ho celebra amb una gran festa per als amants de la moda.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi trobareu tota mena d'activitats, per a tots els públics i gustos, i us podreu fer fotos amb Ona Carbonell!

→ Viladecans The Style Outlets. Ds, 26 d'octubre. De 10 a 20 h. viladecans.thestyleoutlets.es

TON GRASES

SÈRIES

Watchmen

"DAMON LINDELOF FARÀ una sèrie de *Watchmen*". Trempera general i por justificada amb el guionista de *Lost* adaptant aquest clàssic de superherois. Ja ho podem dir: el *Watchmen* de Lindelof és soporífer. Primer capítol fluix, pretensions i creant falses expectatives. *Lost* va ser una decepció, *The leftovers* ens va follar el cervell i *Watchmen* apunta a una mala ressaca de les seves dues últimes creacions. Es confirma com un dels grans venedors de fum de la indústria actual.

■ **Serielizados**
→ Disponible a HBO Espanya.

Ben fet

La intenció de voler distanciar-se del còmic fent una seqüela espiritual canviant el context de Guerra Freda pel supremacisme blanc. La intenció era molt bona, però el resultat acaba sent una paròdia.

No cola

Que et porti per situacions inconnexes, llocs comuns... un trajecte avorrit per acabar amb un final trampós, amb un *cliffhanger made in* Lindelof: enigmàtic i intranscendent. Ja ens la va colar amb *Lost* i no ho tornarà a fer.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Curatge

Exercici de les activitats pròpies del tractament d'una malaltia dutes a terme amb la finalitat d'estimular la fermesa d'ànim davant de les dificultats, i viceversa: curació aconseguida per mitjà del valor i la resolució.

3 RAONS PER LLEGIR...

Els anys

Annie Ernaux

ELS ANYS

Annie Ernaux

→ Angle. Trad. de Valèria Gallard.

224 pàg. 19,90 €.

1.

Contra l'oblit

Què passarà amb la nostra vida, amb tot el que hem vist, amb el que hem fet, quan ja no hi siguem? Aquesta és la pregunta que es fa Annie Ernaux en aquest llibre extraordinari contra l'oblit. Ella sap que tot s'esvairà així com fuig la boira en sortir el sol. Totes les paraules, el desig, les cares, desapareixeran. Almenys quedarà *Els anys*.

2.

La història

L'autora francesa regira en la capsula dels seus records per reconstruir la seva història, des que va néixer a Normandia, el 1940, fins a primers del segle XXI, quan publica la novel·la. Fa servir fotografies, converses que no ha oblidat, moments icònics de la història en majúscula. Però sempre parla d'ella, una dona que cerca les seves petjades.

3.

L'autora

Ernaux escriu a poc a poc. És una amiga que vol contar-te què li ha passat, què ens ha passat. Com Proust, busca el temps perdut. Però ella és una dona i la història de les dones sempre és més terrible. ■ Andreu Gomila

DISFRUTA DEL PREESTRENO DE

PEQUEÑAS MENTIRAS PARA ESTAR JUNTOS

EN PRIMICIA, DURANTE
LA FIESTA DEL CINE
LOS PRÓXIMOS
28, 29 Y 30 DE OCTUBRE

A 2,90€

CONSULTA LOS CINES DE LA PROMOCIÓN EN:
WWW.ENTRADASPEQUEÑASMENTIRAS.COM

LE PARISIEN

“LOS ACTORES ESTÁN ESPLÉNDIDOS,
FRANÇOIS CLUZET Y MARION COTILLARD A LA CABEZA”

PUBLIC

“UNA DELICIOSA COMEDIA SOBRE LA AMISTAD”

LE FIGARO

“UN HOMENAJE A LA AMISTAD
CON UN REPARTO DESLUMBRANTE”

20 MINUTES

Y ADEMÁS, TE HACEMOS UN REGALO MUY ESPECIAL CON MOTIVO DEL ESTRENO DE LA PELÍCULA

COGE EL CUPÓN DEL CENTRO DE ESTA PÁGINA, DALE LA VUELTA,
RASCA Y DESCUBRE TU CÓDIGO. SORTEAMOS MILES DE REGALOS Y HAY...
¡PREMIO ASEGURADO!

a contracorriente|films

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

FESTA

Festa de la Ciència

Festa de la divulgació científica i tecnològica amb 200 activitats –tallers, xerrades, instal·lacions, jocs– i tres efemèrides: 500 anys de la mort de Da Vinci, 150è aniversari de la taula periòdica i 50 anys de l'arribada a la Lluna.

→ Parc de la Ciutadella. M: Arc de Triomf. Ds. 26, d'11 a 19 h; dg. 27, d'11 a 18 h.

EXPOSICIÓ 'Material sensible'

El resultat del projecte participatiu de creació fotogràfica organitzat per l'Àrea d'Educació de Photographic Social Vision i la Fundació Vicki Bernadet és aquesta mostra on cinc dones que van patir abusos sexuals en la seva infància i que estan actualment en teràpia utilitzen la foto com a eina per compartir la seva experiència.

→ Chiquita Room. M: Sant Antoni. Fins al 9 de novembre (només dj., dv. i ds.).

NO T'HO
PERDIS

CINEMA

'Instants Saisis'

L'edició de tador del cicle Cinema Lliure a les Biblioteques inclou el docu sobre fotografia d'*Instants Saisis*, centrat en Eugène Trutat, el primer director del Museu d'Història Natural de Tolosa de Llenguadoc, i col·loqui amb la directora, Emma Fariñas.

→ Biblioteca Xavier Benguerel. M: Bogatell. Dj. 24, 19 h.

MÚSICA

Els concerts dels 90 al Glacià

El mític bar de la plaça Reial fa 90 anys –90!– i ho celebra amb un seguit de concerts. El divendres 25 hi veureu el potent directe de Rivolta, trio de swing que s'inspira en la música italiana dels anys 30 i 40. I dissabte, el soul funk de Cardova.

→ Glacià. M: Liceu. Dv. 25 i ds. 26, 22 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratis

TimeOut
BARCELONA

Foto portada:
Maria Dias
Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Nuria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Brand Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitalis Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Carol Martínez, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripció | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1858-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplant gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

Diffusió controlada
per:

ppd

Imprimim en paper reciclat
i reutilitzem amb materials
100% compostables

DE QUÈ VA...

Una obra xilena que denuncia la violència cap a les menors.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè dona llum a temes silenciats d'una manera molt diferent.

→ Teatre Lliure.

M: Espanya. Del 31

d'octubre al 17 de novembre.

teatrelliure.com

Una generació trencada

L'obra 'Paisajes para no colorear' viatja des de Xile per capgirar l'escena del Teatre Lliure amb protagonistes molt joves i amb moltes coses a dir. Us donem quatre motius per veure-la!

LA NOVA TEMPORADA del Lliure comença marcada per un fort caràcter social. Del 31 d'octubre al 17 de novembre, la companyia xilena La Re-Sentida, dirigida per Marco Layera, pren els escenaris per denunciar la violència i l'abús que pateixen les menors a Llatinoamèrica. Us expliquem per què no us podeu perdre aquesta obra revolucionària!

1 Trencar el silenci

És el torn de les veus silenciades. Ara, al públic li toca callar i escoltar nou noies d'entre 13 i 17 anys que fan d'altaveu de més de 100 testimonis. Un espectacle ple de màgia, música, dansa i fins i tot humor, en el que es creua la dura realitat de les menors amb relats imaginaris i poètics. La veu de les adolescents crida amb força per donar la seva visió del món i visibilitzar les històries de violència,

recollides a partir de casos apareguts a la premsa o d'experiències viscudes per elles i les seves semblants. Pugen a l'escenari i prenen el control.

2 Amb consciència

Paisajes para no colorear parla d'una infantesa en blanc i negre i apunta de ple a la reflexió i al debat. El guió, creat col·lectivament per 140 noies xilenes, posa de manifest la cruïlla d'una realitat de violència que afecta les més vulnerables. Una obra fruit d'un llarguíssim treball d'investigació que no deixarà a ningú indiferent.

3 Creuar fronteres

La brutalitat no s'atura. Passa allà, però podria passar aquí. *Bullying*, abusos, feminicidis i violència cap a les menors, són temes que formen part d'una realitat tan universal però alhora tan

silenciada que no sabem fins on arriba. Ens sacseja per recordar-nos que és un mal col·lectiu que només esmenarem amb sororitat, debat i feminisme.

4 Una promesa

Marco Layera, fundador de la seva companyia l'any 2008, va endinsar-se en el món del teatre per trencar tabús i reflectir els anhelos d'una generació sense veu. De la mà d'altres artistes xilens, ràpidament es va fer sentir. Els seus espectacles *Tratando de hacer una obra que cambie el mundo* i *La dictadura de lo cool* han viatjat a més de vint països i han passat per més de cent escenaris, entre ells alguns dels més prestigiosos del món com el Théâtre de la Ville de París. Ara arriba al Lliure i promet ser de nou un èxit i, alhora, tota una oportunitat per conèixer la realitat de l'altre costat de l'Atlàntic i fer-la més nostra.

Nyam!

Prepareu les mans i els ullals, perquè hem trobat deu hamburgueses brutals i no només us les presentem en aquest reportatge sinó que les hem reunit totes en una Time Out Box perquè us les cruspiu a meitat de preu!

Per **Ricard Martín** Fotografia **Maria Dias**

En Guillem, la Sara, el Manel i la Marina –i l'Alba a la portada!– han devorat les burgers d'aquest report. Són l'enveja de la resta de companys de Time Out!!!

QUALITAT A PREU 'LOW COST'

La Burguesa

Un *win-win* total: un restaurant d'hamburgueses que ajunta alta qualitat amb rapidesa de *fast food* i preus molt continguts.

Tres punts bàsics: us portaran el plat a taula en no gaire més de quinze minuts, el punt de cocció de la carn –vedella de la bona, 170 grams– és el que has requerit, al mil·límetre, i totes les hamburgueses es mouen entre 5,70 euros –bàsica, amb enciam, tomàquet o ceba– i 7,50 euros –la Jamona, amb enciam, tomàquet, formatge i pernil ibèric.

→ Tuset, 15; Dr. Fleming, 23-29; La Maquinista i Diagonal Mar. 12-15 €. laburguesa.es

CERVELSA, VEDELLA I ROCK

99 % Moto Bar

Burgers, motos i rock? El 99% no és de cartró pedra. En Jordi Bou –antic *roadie* de Loquillo– estima el gènere i regenta aquest deliciós local *vintage* on hi podreu menjar amb actuacions del millor de l'escena *rocking* local. No s'hi menja de qualsevol manera, ep: rere la teca hi ha l'Òscar Manresa, que aplica el seu ofici d'alta cuina en *burgers* com la McManre: 180 grams de vedella top, salsa de la casa, rodanxa de *foie* i pols de *kikos*. I totes amb patates fregides casolanes incloses!

→ Joan Güell, 207. M: Les Corts
T. 93 411 95 67. 15-20 €.

ARTESANIA

La Real

El cel s'amaga en els detalls. I d'això en saben un munt a La Real, on treballen amb una carn excel·lent de vedella de Girona i un panet artesà fet a mida. Tot és casolà, des de les patates fregides fins a la *tortilla* del guacamole. No us perdeu barbaritats com La Real 2.0, al nou local del Poblenou: un deliri de caramel·lització, amb dos discos d'entrecot madurat picat amb melmelada de bacó i panets amb cheddar. Alt nivell: els gelats són de Delacrem.

→ València, 285, i Doctor Trueta, 218.
15-20 €. larealbcn.com

'MADE IN USA'

Bernie's

Van ser el primer *diner* nord-americà solvent per aquí: cuir vermell, estètica rock'n'roll i una graella per coure entrecots, costelles i filets. Sí, com a *American graffiti* però a Argenteria. No deceben les hamburgueses de 200 grams, reines de la casa. Contundents i amb salses casolanes, fetes al moment. Però això és un restaurant casolà *made in USA* amb toc argentí i molt d'ofici: és tan bo el costellam rostit com el Negroni per fer gana.

→ Via Laietana, 20. M: Jaume I
T. 93 185 77 35. 20-25 €.

Obre bé!

Us atreviu amb aquest deliciós petit monstre? Un dels èxits del 99 % Moto Bar.

Assequible

No cal ser burges per endrapar a La Burguesa burgers de campionat.

Atabalats Gastrobar

Amb calma

El Filete Ruso està adscrit al moviment *slow food*.

ZOO PROTEÍNIC

L'Empanat

Creieu haver-ho vist tot en matèria de panet carni? Aquí en menjareu de cérvol, amb crema de castanya, amb dónut (sí, sí, el pa és un dónut), de bisó amb cabrales (riu-te'n, tu, de la fusió dels restaurants creatius!), de cocodril i d'estruç! No digueu que no és innovadora i viatgera aquesta oferta! Si passeu d'exotisme, també hi trobareu la millor vedella i receptes molt atractives. I invents fabulosos com una hamburguesa de peus de porc i botifarra!

→ Monlau, 60. M: La Sagrera.
T. 93 408 48 36. 15 €.

UN NO PARAR

Atabalats Gastrobar

Fa honor al seu nom: aquest restaurant de tres amics amb experiència en alta gastronomia té un menú de migdia excel·lent, a petar, i a la nit hi entra en joc una carta d'hamburgueses gourmet i tapes creatives que són un deliri de sabor. L'especialitat de la casa és l'hamburguesa de *picanha* feta amb carn de vedella premium. Un exemple: la Redneck, amb ceba flamejada amb bourbon, salsa barbacoa i bacó. Ara, l'ofici es nota tant en opcions contundents –braves d'alt nivell– com en opcions lleugeres i saludables.

→ Providència, 99. M: Joanic.
T. 93 348 85 74. 15-20 €.

'SLOW BURGER'

El Filete Ruso

L'adaptació a les nostres arrels té, a vegades, resultats espectaculars. El millor exemple és El Filete Ruso, pioner de la *burger* gourmet a casa nostra –obert l'any 2008– i adscrit a l'Slow Food. L'emblema de la casa és l'homònima, amb all, julivert i suau arrebossat, encara que també hi trobareu receptes que apunten a l'alta cuina francesa, com una extraordinària *burger* amb brie i mostassa de Dijon. La vedella és excel·lent: proximitat peixada amb cereals eco.

→ Enric Granados, 95. FGC: Provença.
T. 93 217 13 10. 20 €.

PETONEGEU L'AMO DE LA GRAELLA

Chivuo's

Al Chivuo's són uns mestres de la barbacoa nord-americana: el seu *pulled-pork* rostit amb espècies durant setze hores és un prodigi. I les seves hamburgueses no el desmereixen: una *cheeseburger* que, més que de manual, és un paradigma: sucosa vedella a la barbacoa, cheddar fos i bacó cruixent, un prodigi de sabor compacte i carn al punt, te l'acabes i ja en voldries una altra. Són artesans i es nota: des de la salsa barbacoa casolana fins al primorós Philly Cheese Steak.

→ Pintor Fortuny, 15; València, 204, i Torrent de l'Olla, 175. 15 €. chivuos.com

CAMINS QUE ES BIFURQUEN

Oval

En aquesta hamburgueseria gourmet amb accent indie –la llista musical és exquisida, els Mishima hi van portar a sopar el Daniel Johnston– el client es pot confegir la seva pròpia recepta triant els ingredients (n'hi ha un bilió de combinacions!). O agafar una recepta fixada, com per exemple la brutal Chili Burger, amb xili, *jalapeños* i maionesa de *chipotle*. Molt bones hamburgueses, també, amb carn de Nebraska, i una petita i encertada carta de vi a preus assequibles.

→ València, 199. M: Hospital Clínic.
T. 93 010 26 47. 15 €.

UN PUNT DE BOGERIA

Buenísimo

Tant d'èxit va tenir la part càrnia del Buenísimo d'Aragó (que han obert una hamburgueseria al Raval: un local que un dels socis, Daniel Ayala, defineix com a "molt urbà, pur Raval fet hamburguesa"). Mossegueu la de la casa, una delícia senzilla i rotunda (ceba caramel·litzada, enciam i ou) amb 220 grams de vedella de primera a la brasa, o opteu per receptes amb un punt de bogeria gourmet: el disc boví macerat en vi negre, formatge manxec i salsa de cítrics. Bones notícies per als veggies: vuit opcions vegetarianes i veganes.

→ Aragó, 60; Peracamps, 7. 15 €.
T. 93 423 06 95.

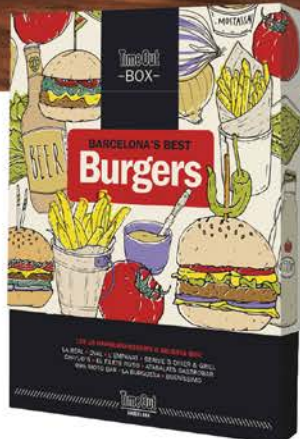

Chivuo's

Creatiu!

Oval van ser dels primers d'aplicar la fórmula de fer burgers a l'estil 'quiniela'.

Tot el plaer a meitat de preu!

Us ha fet salivar, la llista? Com diria Homer Simpson, és sacrílegament deliciosa. Si compreu la Time Out Box Burgers, us cruspireu les deu a meitat de preu! Arribes al local amb un acompanyant, treus la targeta i pagues només el 50% de l'àpat (beguda a part): 19,95 euros amortitzats en tres queixalades!

* Compra la caixa a timeout.cat/box

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Endavant, passeu

El festival 48H Open House celebra la desena edició, obre portes a 200 espais i reivindica la figura de les arquitectes.

Per Eugènia Sendra

NO FAREM UNA llista dels edificis que hem descobert i trepitjat en l'històric del 48H Open House, però sí que donem les gràcies al festival per haver-ho fet possible. Enguany celebren la desena edició obrint 200 espais de Barcelona i rodalia, i proposen un homenatge a les dones que exerceixen l'arquitectura des de diferents àmbits. Una d'elles és Maria Sisternas, cofundadora de Mediaurban i experta en qüestions d'urbanisme. "La meua és una escala gran, m'interessen els territoris, però sovint som els antipàtics de la pel·lícula perquè l'urbanisme genera rebuig", diu. Tornant a l'escala 1:1, Sisternas ens proposa cinc edificacions que permeten entendre la ciutat que som i una lectura, *Construir i habitar* de Richard Sennet (Ed. Arcàdia), per a l'estona d'espera o de cua, fins que us diguin endavant, passeu.

Llums i ombres del 22@

La ruta comença a la Diagonal, al 22@. "És el lloc des d'on escric, des d'on treballo i des d'on veig el mar i la serralada Litoral", detalla Sisternas. Més enllà del lligam personal, ens posa sobre la pista de l'edifici de Carlos Ferrater, Xavier Martí Galí i Patrick Genard, una construcció d'aspecte reticular, d'interiors diàfans i jocs de volums escultòrics que dialoga amb el campus audiovisual de Ca l'Aranyó.

→ Edifici Mediapro. M: Glòries. Visites ds. 26, de 12 a 18 h. Gratis.

Gòtic en silenci

"Ara que tothom corre, penso que els veritables luxes estan als espais de la tranquil·litat", remarca la urbanista. Invita a apropar-nos al monestir gòtic situat entre Santa Coloma i Badalona, avui destinat al repòs religiós i cultural, tot i el recel de

revelar una adreça amb encant encara no afectada pel turisme. Sobre el territori Besòs, afegeix: "És un dels àmbits amb més potencial de la metròpoli".

→ Sant Jeroni de la Murtra. Badalona. Visites dg. 27, de 10 a 13 h. Gratis.

Modernisme fabril

Seguim a Badalona, destí de gent que ha estat foragitada de la gran urbs. Sisternas evoca les ampelles d'anís amagades a les prestatgeries de les cuines dels avis i subratlla el valor de l'arquitectura dels espais de producció (el modernisme d'Anís del Mono i el de les catedrals del

vi, per exemple). Alhora suggereix que ens perdem pel nucli antic de Badalona i el passeig marítim.

→ Fàbrica d'Anís del Mono. M: Badalona Pompeu Fabra. Visites ds. 26, de 16 a 19 h, i dg. 27, d'11 a 14 h. Gratis.

Gloriosos 50

Potser heu passat a prop –i passat de llarg– dels habitatges Gomis, però si sou una mica curiosos de l'arquitectura dels anys 50 i de l'obra d'Antoni de Moragas hi heu de treure el cap. Sisternas en destaca el "disseny acurat, pensat per viure-hi amb confort i de manera assequible", i també l'estructura, amb coberta a

Fans de l'arquitectura?
timeout.cat/joies-arquitectura

Habitatges Gomis

OSCAR FERNÁNDEZ

DE QUÈ VA...
Un cap de setmana
per gaudir de
l'arquitectura.

**PER QUÈ HI HEU
D'ANAR...**
Darrere dels
edificis hi ha un
relat sobre ciutat:
l'arquitectura
també és política.

→ Diversos espais.
Ds. 26 i dg. 27. Gratis.
[48hopenhouse
barcelona.org](http://48hopenhousebarcelona.org)

dues aigües i espai
comunitari per als
veïns. No resulta tan
espectacular com els
blocs del carrer Brusi
i del carrer Biscaia,
però sí que és un bon
exemple del moment
en què l'arquitectura
moderna
s'entrecrua amb les
maneres de fer encara artesanals.
→ Habitatges Gomis. M: Vallcarca. Visites dg,
27, d'11 a 14 h. Gratis.

L'aigua, un bé preuat

Tot i que les entrades per visitar la
Torre de les Aigües del Tibidabo

s'han exhaurit,
no és en va que la
urbanista ens fa
pujar a la muntanya:
"Hi ha tantes
ciutats que s'estan
urbanitzant ara
que no tenen aigua
potable, que val la
pena visitar-ho i
prendre consciència
que la ciutat és molt més que
els espais domèstics, i que els
recursos naturals com l'aigua són
limitats". En prenem nota.
→ Torre de les Aigües del Tibidabo.
Ctra. de Vallvidrera, 107. M: Funicular de
Vallvidrera.

Barcelona Novel·la Històrica

Petites Històries que han fet història

4-9 nov. 2019

Isabel Allende,
José Enrique
Ruiz-Domènec,
Jo Baker,
Rafel Nadal,
Carme Riera,
Isabel García Trócoli,
Care Santos,
Anelio Rodríguez...

#BCNHistòrica19
barcelona.cat/novel.lahistorica

Ajuntament de
Barcelona

BARCELONA
CULTURA

Barcelona
Ciutat de la
Literatura
UNESCO

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

'The Rocky Horror Picture Show'

L'hem vist mil cops, i què? És una meravella i ens encanta que cada cop que s'apropa Halloween es torni a programar!

→ Almazen. M: Universitat. Dv. 25, 21 h. Dg. 27, 20 h. 7 €.

FIRA

Fira d'Economia Solidària

Més de 200 expositors i un ampli programa d'activitats per trobar alternatives d'economia més social i respectuosa.

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. De dv. a dg. Gratis.

COMÈDIA

Raval Comedy

El pas del temps i com anem madurant dona per hores de riures i vergonya aliena. En Guillem Estadella ens explicarà la seva experiència.

→ Teatre del Raval.
M: Sant Antoni. Dv. 25, 22.30 h. 18 €.

Dissabte

FESTA

Starfans

Fanàtics de *Star Wars*, torna aquesta trobada amb desfilada amb *cosplay*, lluita amb sabres làser, tallers i videojocs.

→ Mercat de Sant Antoni. M: Sant Antoni. Ds. 26 i dg. 27, 10 h. Gratis.

DANSA

Corpografies#4

Més de vint anys després, Olga Mesa revisita el seu solo *estONOeS Mi CuerpO*, junt amb Natasha Kouznetsova i l'artista multimèdia Francisco Ruiz de Infante.

→ La Caldera. M: Les Corts. Ds. 26, 20.30 h. 12 €.

Lovesick Club

Cariño encapçalen aquesta sessió amb el seu indie fresc de melodies senzilles que arrasa als festivals. Aguanteu, perquè la nit continua amb dos grans: Amable i Siria DJ. No plorareu mai més a la limo.

→ Razzmatazz. M: Marina. Ds. 26, 1 h. 16-18 €.

Diumenge

Festival Clàssics

Roger Mas, Xavier Guitó i Maria Cabrera li parlen i li canten a la bellesa més mística a través dels clàssics i no tan clàssics.

→ Teatre Romea. M: Liceu. Dg. 27, 21.30 h. 18-20 €.

MÚSICA

Mujeres

L'Últim Vermut del Mes i de la temporada ens porta a la banda barcelonina Mujeres.

→ Encants. M: Glòries. Dg. 27, 12 h. 5 €.

TEATRE

'La profecia'

Al Tibidabo hi ha un aquellarre de bruixes, una experiència que comença a l'Hotel Krüeger i acaba a la plaça dels Somnis.
→ Tibidabo. Fins al 3 de novembre.

'Niños somos todos'

Dos plans musicals

Us presentem dues activitats ben diferents per omplir de música, cinema i teatre aquestes setmanes de tardor

MÚSICA A LA pantalla o música sota el teló? Tant si sou uns fanàtics del cinema com si sou dels que prefereixen passar una tarda de teatre, esteu de sort: les pròximes setmanes venen carregades de plans per gaudir de la tardor i de Barcelona amb el ritme ben marcat i una Moritz en mà. I és que amb aquestes dues activitats, us esperen hores i hores de documentals musicals acompanyats de sessions de DJ per moure l'esquelet i una obra teatral d'allò més taquillera que us posarà la pell de gallina!

De la pantalla a la Fàbrica

Del 24 d'octubre al 3 de novembre, l'In-Edit Festival omplirà de documentals musicals diverses sales de la ciutat. Però la festa no s'acabarà aquí. Les sessions *Backstage* de la Fàbrica Moritz Barcelona sesumen directament al festival amb tres vespres ben especials. El dimarts 29 d'octubre després de la projecció de

Niños somos todos a l'Aribau Multicines, la Fàbrica us farà ballar al ritme de les sessions dels DJs de la ràdio *online* Dublab i del mateix director de la pel·lícula, Sergi Cameron. El divendres 1 de novembre, l'estrena de *The rise of the synths*, dedicat a l'escena *synthwave* internacional, comptarà amb una sessió de DJ i visuals i l'actuació d'un dels protagonistes del film, Nightcrawler. I com a traca final, gaudireu d'una actuació en directe de l'exmembre d'El Puchero del Hortelano, Antonio Arco, i la sessió de Solysombra Pinchadiscos: un còctel de funk, electrònica i *hits* inoblidables. Consulteu tota la informació a la web i prepareu-vos, que la música dels films s'escaparà dels projectors!

→ Fàbrica Moritz Barcelona. M: Sant Antoni. Dt. 29 d'octubre, dv. 1 i ds. 2 de novembre. Entrades: in-edit.org

'Maremar'

Aquesta tardor, la música s'escampa per totes les arts!

'Maremar'

Ens tornem a llançar a les profunditats del mar: ja tenim aquí l'èxit que va reunir 87 mil espectadors la temporada passada. Amb la col·laboració de Moritz, l'obra *Maremar* de Dagoll Dagom tornarà a pujar al Teatre Poliorama a partir d'aquest novembre

per fer-nos reflexionar, de nou, sobre les conseqüències d'una crisi migratòria que inunda de dolor les costes del Mediterrani. Un espectacle que fusiona el poder de la paraula de *Pèrcles*, *príncep de Tir*, de William Shakespeare, la música de Lluís Llach i els moviments potents de la coreografia d'Ariadna Peya. Us hi apunteu? La funció del 8 de novembre serà solidària, en benefici d'Open Arms.

→ Teatre Poliorama. M: Catalunya. A partir del 8 de novembre. teatrepoliorama.com

NO T'HO PERDIS

Guerrilla de la tecnologia

TOTS TENIM LA sensació, o la constatació, que aquesta societat connectada ens té sotmesos, però en sabem poca cosa més. El festival The Influencers, que celebra la quinzena edició, presenta projectes de recerca creatius sobre política –la faceta menys visible de la tecnologia–, reconeixement facial i la societat de la vigilància, sistemes de persuasió digital i la propaganda memètica. I ho fan a través de l'art contemporani, el disseny no comercial, la tecnologia crítica i l'activisme. Dos dies al CCCB plens de xerrades, presentacions i tallers. Entre

DE QUÈ VA...

15a edició del festival The Influencers.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Una creativa anàlisi del món hiperconnectat en el qual vivim.

→ CCCB. M: Universitat. Dv. 25 i ds. 26. Gratis. theinfluencers.org

els participants trobem Shu Lea Cheang, artista i cineasta que ens parlarà de 3x3x6, instal·lació immersiva comissariada per Paul B. Preciado que reflexiona sobre les tecnologies de confinament, la intel·ligència artificial i internet a través de dissidents sexuals o de gènere;

el hacker i investigador Jaromil, especialista en ciberseguretat; el col·lectiu japonès Chim Pom, que fa crítica social amb projectes transgressors i absurds propers a allò marginal, i Monira Al Qadiri, artista visual que explora les cultures del petroli del golf Pèrsic. ■ Erica Aspas

#TotesSomGenis

13a Fest4 de la Ciència

26 i 27 d'octubre
Parc de la Ciutadella

barcelona.cat/barcelonaciencia

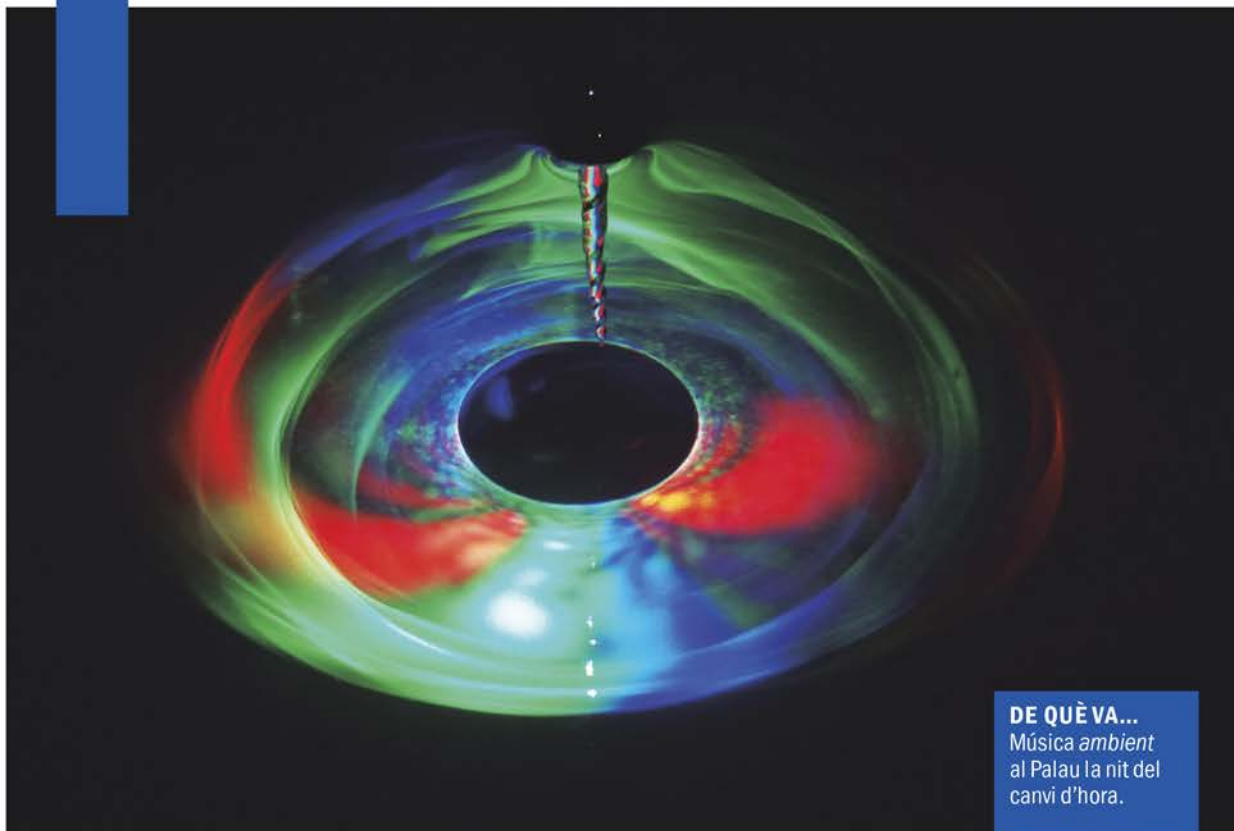
B4rcelonaCiència

f t i BCNCiencia

BARCELONA CULTURA

Ajuntament de Barcelona

DE QUÈ VA...

Música *ambient*
al Palau la nit del
canvi d'hora.

**PER QUÈ HI HEU
D'ANAR...**

Per guanyar-li una
hora al temps
amb electrònica i
visuals.

→ Palau de la Música
Catalana. M: Urquinaona.
Dg. 27, 2 h (nit de ds. a
dg.) palaumusica.cat

Portal del temps

William Basinski, Evelina Domnitch i Dmitry Gelfand desafiaran el pas del temps al Palau amb una hipnòtica performance sonora i visual

BEN AVIAT TORNAREM a dir totes aquelles frases tan típiques de quan fem el canvi d'hora: "Però ara són les nou o les deu?", "Ja deia jo que tenia gana, si en realitat són les tres de la tarda!", "Doncs per haver anat a dormir tard, em sento súper fresc"... cada any la mateixa història. I és que la matinada del darrer cap de setmana d'octubre som víctimes d'un fenomen pràcticament quàntic: endarrerir l'hora del rellotge per guanyar-ne una de nova. Quan ja són les tres de la matinada, tornem a les dues com si no hagués passat res! Però... i si durant aquests seixanta minuts abans que tornin a ser les dues s'obris una porta en el temps per gaudir d'una experiència electrònica sense perdre ni un segon de la nostra vida?

Doncs això és el que proposa el Palau de la Música Catalana amb la performance *Elegia per a un temps renascut*. Per primera vegada, la música electrònica arribarà al temple modernista, concretament al Petit Palau, de la mà d'una de les figures de la música

electrònica més rellevants de les darreres dècades, William Basinski, i els visuals de la bielorussa Evelina Domnitch i el rus Dmitry Gelfand.

Viatge d'anada i tornada

Les melodies fantasmagòriques, cascades de soroll i sons hipnòtics en bucle del mestre de la música *ambient* s'uniran a l'exhibició immersiva *10.000 Peacock feathers in foaming acid*, d'Evelina Domnitch i Dmitry Gelfand, on, entre altres experiments impressionants, làsers de colors sobre bombolles químiques recreen al·lucinacions òptiques.

Ho heu entès bé: a les dues de la matinada de la nit entre el 26 i el 27 d'octubre entrareu en un forat negre de música electrònica i arts visuals i, quan ensortiu, continuaran sent les dues de la matinada. No us perdeu com l'art desafia la lògica impertorbable del temps!

DANILLO PELLEGRINELLI

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

El racó dels petits

FA UNA MICA més d'any i mig que va obrir el casal de barri La Torre de la Sagrera, un edifici neoclàssic que va tenir molts usos i que ara es gestiona comunitàriament a través d'una federació formada per associacions de veïns i veïnes, els Dracs, Diables i Gegants de la Sagrera i l'Agrupació Escolta, entre d'altres. Un projecte que va sorgir de les necessitats del veïnat que, en molts casos, havia d'anar a Sant Andreu per poder desenvolupar segons quines tasques. Ara La Torre de la Sagrera és un facilitador i són els veïns i entitats els que van nodrint la seva programació. Hi teniu grups de lactància –en col·laboració amb el CAP de la Sagrera–, cursos de cuina, xerrades mensuals, espais oberts, activitats familiars...

Però a les golfes hi ha un lloc especial, el Raconet de la Torre, un espai per a unes quinze famílies

DE QUÈ VA...

Un espai pensat per a la primera infància a La Torre de la Sagrera.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè, a més de jugar, els nens i les seves famílies també comparteixen i creixen.

→ La Torre de la Sagrera. M: La Sagrera.
torrelasagrera.org

centrat en la primera infància –nadons de 0 a 5 anys– que elles gestionen i amb una oferta d'activitats que responen a les seves demandes i inquietuds.

Cada dia excepte dijous, i al matí i a la tarda, els petits tenen un espai obert de joc i relació, gratuït, amb joguines adaptades a les diferents etapes educatives. Els dijous a la tarda, aquest mateix espai de joc serà amb acompanyament de

mínim un adult que els menuts coneixen. Mentre la canalla es diverteix i conviu, els adults poden compartir experiències. També els dijous, al matí i per 24,60 euros mensuals, s'ha creat un grup per a famílies amb nadons que no caminen, guiat per un professional, on compartir i resoldre dubtes dels primers mesos de paternitat i maternitat.

■ Erica Aspas

TIBIDABO
és tot el que hi vius

LA POR
NO ES POT EXPLICAR,
S'HA DE VIURE

DEL 5 D'OCTUBRE AL 3 DE NOVEMBRE
ATREVEIX-TE A PUJAR AL TIBIDABO

Ajuntament de
Barcelona

Rakuten PRESENTA:

MESSI10

CIRQUE DU SOLEIL®

HI HA UN 10 EN CADASCUN DE NOSALTRES

BARCELONA
PARC DEL FÒRUM

NOVES FUNCIONS A LA VENDA

ARA A BARCELONA.
FINS GENER DEL 2020.

ENTRADES A messicirque.com I A entradas.com

ENTRADES
A PARTIR DE:

39€

GATORADE

AirEuropa

LAVANGUARDIA

QATAR

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

'It must swing-
Blue note records'

'Keith Haring
1989 Barcelona'

-Sempre escoltes música quan pintes, oi?
-Sí, sempre i quasi sempre és House.

'PJ Harvey: a dog
called money'

Vides fascinants

Comença l'In-Edit i dibuixem
un mapa per guiar-vos pel
festival. Per **Maria Junyent**

Herois anònims i històries ocultes

Quan era un adolescent, el japonès Akio Takurai es refugiava a l'habitació amb uns auriculars que escopien Led Zeppelin a tota hora. Avui és una còpia minuciosa de Jimmy Page. Peter Michael Dowd el retrata a *Mr. Jimmy* (ds. 26 i dg. 3). Als Estats Units hi ha un cor d'homes gais de San Francisco que decideixen fer una gira pel sud del país, cinturó bíblic i bastió del trumpisme. Descobriu-ne la història a *Gay chorus deep south* (dg. 27 i dv. 1). I sobretot, no us perdeu *Si me borrara el viento*

lo que yo canto (dl. 28 i dg. 3), relat de David Trueba sobre l'himne antifeixista *Gallo rojo gallo negro*, de Chicho Sánchez Ferlosio.

Cares (i veus) conegudes

A *David Bowie: finding fame* (dv. 25), el director Francis Whately retrata el període iniciàtic de l'autor de *Starman*. A *PJ Harvey: a dog called money* (ds. 26, dl. 28, dj. 31, dv. 1, ds. 2 i dg. 3), de Seamus Murphy, viatge de l'Afganistan a Washington DC, a la gènesi de l'àlbum *The hopesix demolition project*. També hi ha una peça sobre la vida de Miles Davis teixida amb persones properes (*Miles Davis. Birth of the cool*, dg. 27 i dt. 29) i una més sobre la relació entre Marianne Ihlen i Leonard Cohen (*Marianne & Leonard: words of love*, ds. 26 i ds. 2).

Passa a prop de casa

L'any 2017 l'In-Edit va inaugurar la secció Km 0, una tria d'històries properes que aquest any inclou el documental *Keith Haring*

1989 Barcelona (dg. 3), de Lulu Martorell, Roger Lapuente i César de Melero; *Revolució sonora. Vivències a les Cases de la Música* (dc. 30), de Marc Barceló, sobre el projecte de transformació i democratització de la música a Catalunya, i *The bass of women* (dv. 25), de Joana Fornós, sobre l'escena sound system de Barcelona en clau feminista.

DE QUÈ VA...

La 17a edició de l'In-Edit, el festival internacional de documental musical.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per mig centenar d'històries extraordinàries.

→ Aribau Multicines i altres espais. Del 24 d'octubre al 3 de novembre. in-edit.org

Geografies

L'In-Edit és, per sobre de tot, un viatge en el temps i l'espai. En aquesta edició, el festival ens porta als barris perifèrics de Lisboa (*Lisbon beat*, ds. 26 i dj. 31), allà on sona la música de la comunitat afrodescendent. També ens traslladem al Berlín dels porters de discoteca (*Berlin bouncer*, ds. 26, dl. 28 i dv. 1) i a la Nova York dels anys 30 (*It must swing-Blue note records*, dg. 27 i ds. 2), en el moment en què dos joves jueus, Alfred Lion i Francis Wolf, assenten les bases del que serà un dels segells de jazz modern més grans del món. ■

PARLEM AMB...

Sergi López

EUFÒRIC, AMB UNA rialla sempre a punt, Sergi López ens explica com ha estat rodar *El viatge de la Marta*, la nova pel·lícula de Neus Ballús.

Com us va trobar, la Neus i tu?

Jo estava fent *Un dia perfecte per volar*, amb el Marc Recha. Ella va venir un dia al rodatge, perquè la seva parella d'aleshores, en Pau Subirós, hi treballava en el so. Durant la primera part de la pel·lícula, jo sortia amb el fill d'en Recha, en Roc, i li explicava una història d'un gegant. Quan m'escoltava, al nen se li inflava la cara, i això la Neus ho va veure i li va agradar l'alquímia.

La Neus havia fet un documental, *La plaga*.

El repte d'*El viatge de la Marta* és que havia de dirigir actors. Li feia respecte. Per mi es tractava d'improvisar, de treure ferro. Això és el que vaig fer amb els dos

nanos. Al final, la pel·lícula passa a través de la mirada de l'Elena Andrada, que fa de Marta, i és un gran encert.

Com va ser rodar al Senegal?

La Neus hi havia estat de joveneta. En va tornar rebotada, per la dificultat de crear relacions horitzontals amb la gent d'allà. *El viatge de la Marta* ve d'aquesta experiència. Quan vam arribar em va demanar que, abans d'instal·lar-me a l'hotel, convisqués uns dies amb una família senegalesa. Vaig anar a casa d'un home que tenia dues dones i vuit o deu fills. Tots menjàvem del mateix plat de llenties.

M'agrada molt l'última escena, en què pare i filla ballen.

És collonuda, perquè no t'explicava res i tot queda en l'entredit. És la força d'aquesta pel·lícula.

■ *Josep Lambies*

“La pel·lícula passa a través de la mirada de l'Elena Andrada”

Secretos de Estado

★★★★★

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Espionatge i periodisme en l'època de la guerra de l'Iraq.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és un examen de la corrupció moral al màxim nivell.

→ Dir. Gavin Hood
(Regne Unit, 2019).
112 min.

SITUADA EN UN moment en què encara es considerava un gran escàndol que un govern occidental mentís, *Secretos de estado* sembla una pel·lícula d'època, malgrat estar ambientada als dos mil. Té una part de thriller d'espionatge i dues de procedimental periodístic. Una Keira Knightley en forma interpreta Katharine Gun, una traductora real del Government Communications Headquarters que es topa amb un mail de l'NSA exigint un xantatge a membres de les Nacions Unides perquè segellin la invasió de l'Iraq. Ella decideix filtrar-lo, malgrat el risc de presó per incompliment de la Llei de secrets oficials. Matt Smith, l'empàtic periodista de l'*Observer*, li assenyalava el que està en joc. És, com diu un company periodista, una “puta estafa neocon gegant”.

Knightley, esplèndida, afegeix agudeses a les trobades de Gun amb la policia i fins i tot amb els seus propis defensors (les seves escenes amb l'advocat de drets humans Ralph Fiennes són un *highlight*). Inevitablement, alguns personatges pateixen per encabir-se entre tants d'altres i s'acaben traient poques espurnes del marit kurd de Gun (Adam Bakri), la persona que més té a perdre amb la seva postura. Però, igual que amb el seu thriller de drons, *Espies des del cel*, el director Gavin Hood aixeca algunes roques per revelar alguna cosa familiar que s'escola per sota. “Que siguis primer ministre no vol dir que puguis fabricar els fets”, assenyalava algú amb fermesa. Temps innocents. ■ *Phil de Semlyen*

Cinema

El viatge de la Marta

DE QUÈ VA...

Una mirada crítica als turistes blancs que viatgen al cor d'Àfrica.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la mirada humanista, per Sergi López i per Elena Andrada.

→ Dir. Neus Ballús (Espanya, França, 2019). 85 min.

DES DELS CRÈDITS inicials, *El viatge de la Marta* fa dels reflexos un dels seus motius principals, potser expressant la idea que els turistes blancs que viatgen al cor d'Àfrica no hi veuen més enllà de la seva còmoda experiència. O bé convertint la seva protagonista, la Marta, en una Alcía que passa a l'altre costat del mirall. Potser perquè té 17 anys, l'edat límit entre l'adolescència i la vida adulta, la Marta veu fronteres per tot arreu, i per ella agafa un gran poder simbòlic el cartell de "staff only" de l'hotel on s'allotja, que separa el resort de la realitat. Traspasar-lo serà una manera d'activar el seu viatge iniciàtic, lluny dels jocs frívols als quals s'entrega la seva família. Tot i la seva mirada crítica sobre el turisme a Àfrica, *El viatge de la Marta* se situa als antípodes de *Paraíso: Amor*. Allà on Ulrich Seidl optava per la distància, Neus Ballús prefereix escoltar els personatges; un enfocament humanista que beneficia tant actors veterans com Sergi López com, sobretot, la mirada neta de la debutant Elena Andrada. ■ Gerard Casau

El més nou a timeout.cat/estrenes-cine

El silencio de la ciudad...

DE QUÈ VA...

L'última pel·lícula de Calparsoro, basada en el best-seller d'Eva García Sáenz.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Aneu-hi només si sou molt fans de la novel·la.

→ Dir. Daniel Calparsoro (EUA, 2019). 110 min.

EL THRILLER NO havia estat un gènere especialment practicat al nostre país fins que un parell d'èxits van contribuir a la seva explotació massiva. Actualment, la majoria es limiten a reproduir fórmules i estan exempts de personalitat. Molts es basen en novel·les que han intentat cobrir l'espai editorial que va obrir la saga *Millennium*. Trames fosques, secrets que s'amaguen en l'entorn on s'ubiquen i l'intent d'introduir-se en un àmbit local a través d'una atmosfera específica. Tots aquests ingredients es troben a *El silencio de la ciudad blanca*, l'última pel·lícula de Daniel Calparsoro que es basa en el best-seller del mateix nom d'Eva García Sáenz de Urturi. L'assassinat ritual relacionat amb el passat de la ciutat de Vitòria es converteix en l'excusa per encaixar tota una sèrie d'elements que acaben per abocar al disbarat narratiu. No hi ha una sola nota melòdica en aquesta simfonia d'atonalitats en què tot sembla regir-se pel caos i l'arbitrarietat argumental i formal. El resultat, un thriller atrotinat, mal explicat i pitjor resolt. ■ Beatriz Martínez

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

Quan has criat el feixisme

Pau Miró agermana la ultradreta amb l'autoficció en una brillant obra, 'Una història real'. Per Andreu Gomila

MAI FINS ARA Pau Miró no s'havia exposat tant en una obra de teatre com en aquesta *Una història real*, que arriba a La Villarroel amb un càsting estel·lar protagonitzat per Julio Manrique i Laura Conejero. L'autor d'*Els jugadors*, *Victòria* o *Plou a Barcelona* parla de la relació d'un escriptor d'èxit amb el seu fill, però hi ha moltes coses que ens porten al dramaturg, a Pau Miró: el pis de la família s'assembla molt al seu, el compromís que implica el fet d'escriure, la necessitat de dominar el relat. Si a *Un tret al cap* (Sala Beckett, 2017) reflexionava sobre l'ofici teatral, aquí va més enllà per parlar de l'ofici d'escriptor. D'ell com a constructor d'històries.

I tot, Miró ho resol enfrontant un autor d'autoficció que ho peta i el seu fill adolescent, un nen de grans capacitats que, en unes colònies, ha intentat

matar un immigrant. És un Miró que apunta al gran autor suec Lars Norén, l'home que millor ha retratat l'ascens de la ultradreta a Europa. "Vaig pensar que havia de parlar de la ultradreta, del cabró de l'Steve Bannon, però acabo en l'empatia i els nostres valors", matisa el dramaturg i director. La qüestió és esbrinar com pot ser que un fill que ha estat educat en

els valors del progressisme acabi adoptant actituds xenòfobes.

"El fill és un radical, però al cap i a la fi diu coses, com que el discurs de l'esquerra bonista és hipòcrita", dispara Miró. El dramaturg reitera que el problema de fons és l'empatia, la incapacitat que tenim de posar-nos en la pell de l'altre, cosa que "accentua la indiferència". "La mirada de la gent és cada cop més individualista", afegeix.

Una història real ens planteja diferents reptes. Per exemple,

mai no sabrem si el que ens explica l'escriptor és el que va passar de debò o bé la manipulació de la veritat. L'espectador es preguntarà si allò que té davant és l'argument de la novel·la que l'escriptor està redactant o bé la seva vida. En la posada en escena, intenta confondre realitat i ficció. I alhora criticar la tan de moda autoficció. "Hi ha uns límits que, si els traspasses, fas que t'apropis a la pornografia i al xantatge al lector", diu. "El dolor com a mercaderia em genera molts dubtes", afegeix. El fill no suportarà que el seu pare "trafiqui amb la seva vida".

Miró és un fan de la construcció de ficcions i més ara que tothom parla del relat, de fer valer el teu relat per sobre del de l'altre. Sembla com si la nostra vida passés per la versemblança, com si tots ens haguéssim convertit en personatges d'una novel·la barata. "Qui no

ven la seva història no té història", assegura el dramaturg. ■

→ La Villarroel. M: Urgell. Del 26 d'octubre al 22 de desembre. 18-28 €.

MARIA DIAS

"La mirada de la gent és cada cop més individualista"

Del 24/10 al 03/11/2019

FUCK YOU MODERN FAMILY (O TODO SOBRE MI ABUELA)

de Berta Prieto i Lola Rosales

**RAVAL
BRUNCH**

25 !!!
EUROS

**DOMINGOS
12:00 - 16:00H**
¡JAMÁS HAS VISTO
UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS
LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA
11ª PLANTA Y B LOUNGE
RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

El jovencito Frankenstein

OBRA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Un musical basat en la pel·lícula-paròdia de Mel Brooks.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per reviuire i riure amb els gags històrics.

→ Teatre Tívoli.

M: Catalunya. Fins al 10 de novembre. 33-58 €.

EL MUSICAL BASAT en *El jovencito Frankenstein* és per a fans de la pel·lícula. Els que –com en una sessió de *The Rocky Horror Picture Show*– s'avancen als gags més celebrats, com el renill fantasmagòric que ressona cada vegada que s'esmenta Frau Blücher o la gepa dansaire de l'esbirro Igor. Sense aquest context nostàlgic –la situació per a la majoria del públic del Tívoli– aquesta producció

nascuda per aprofitar l'èxit de *The producers* està exposada a totes les seves mancances. Pecat original que sembla multiplicar-se en el pla muntatge madrileny dirigit per Esteve Ferrer.

Per començar, la partitura se serveix amb la qualitat musical d'una gravació per a un karaoke. L'orquestració original de Broadway per a 25 mestres es va reduir a Londres a deu i arribà Barcelona en un format tan reduït que cap en una llotja del Tívoli. Se suposa que els músics eren dins. Del director musical només es va veure un braç per la cortina correguda per saludar breument.

En aquesta posada en escena, amb una il·luminació de discoteca, es perd tot l'ambient vintage d'un títol que és un esbojarrat homenatge als musicals de la RKO dels anys 30, dècada també del *Frankenstein* original de la Universal. Ferrer carrega encara més les tintes de la caricaturització dels personatges –com el d'Elizabeth Benning– per crear alguna cosa així com una revista de províncies *old style*. Salvable: el número de claqué final.

■ Juan Carlos Olivares

Messi10

DE QUÈ VA...

Un nou espectacle del Soleil amb el reclam de Messi.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Bons números en una proposta discotequera.

→ Parc del Fòrum.

M: El Maresme-Fòrum.

Fins al 8 de desembre.
39-175 €.

NANCY MARTINEZ

EL RECLAM COMERCIAL de Messi serveix per erigir un espectacle nou del Cirque du Soleil ple d'energia, amb un dispositiu escènic que vol reproduir l'ambient dels recintes esportius (més de bàsquet que de futbol) i un seguit de bons números embolicats amb petites accions o elements d'*attrezzo* que remetent a les coses del futbol, des de l'àrbitre (un pallasso eficaç però amb poca gràcia) a l'esportista, un lesionat i algun gol, esclar...

Però hi ha coses interessants més enllà de les jugades de Messi i altres vídeos menys realistes que es projecten en les dues enormes pantalles d'una impagable funcionalitat, i que són la base del reclam del jugador, els tòtems d'una funció amb molt joc aeri i amb una posada en escena força discotequera. Hi ha, per exemple, unes magnífiques coreografies i també alguns grans exercicis com el del lleó xinès; les posicions impossibles del contorsionista que provoca l'esglai del públic; els vols de la tropa d'acròbates, i fins i tot un robot. Gran entreteniment. ■ Santi Fondevila

Quincas

DE QUÈ VA...

Un home mor dues vegades a Salvador de Bahia

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per deixar-vos portar per el joglarisme d'Òscar Muñoz

→ Sala Atrium.

M: Tetuan. Fins al 3 de novembre. 9,50-19 €.

ON ESTIGUI ÒSCAR Muñoz està la història. On estigui el seu gest, les seves moltes mirades. On estigui la seva veu (veus) i el seu relat, s'aixeca com un sortilegi el realisme màgic avançat de Jorge Amado. El conte de l'estrany últim dia de Quincas Bram d'Aigua, el protagonista de la seva novel·la. Mort en vida durant anys per a la família quan abandona les obligacions de prohom seriós i la identitat com a Joaquim Vargas da Cunha; mort incòmode retrobat com el popular vagabund de carrers, bars, timbes i bordells de Salvador de Bahia, i mort rescatat pel seu peculiar seguici de les meravelles perquè el seu cos mori de nou al mar. Una guerra estrambòtica entre una família que sembla un quadre de Solana i un grup d'homes i dones que desafien amb traços grotescos les fronteres entre la vida i la mort com un carnaval de Goya. Un estrany tropicalisme expressionista amb el qual Òscar Muñoz recupera aquesta força individual que ja va mostrar a *La nit just abans dels boscos* de Koltès. Un monòleg que recupera el plaer d'escoltar. ■ J.C.O.

TEMPORADA 2019/20

DEL 25 AL 27
D'OCTUBRE

GN | MC GUY
NADER | MARIA
CAMPOS

SET OF SETS

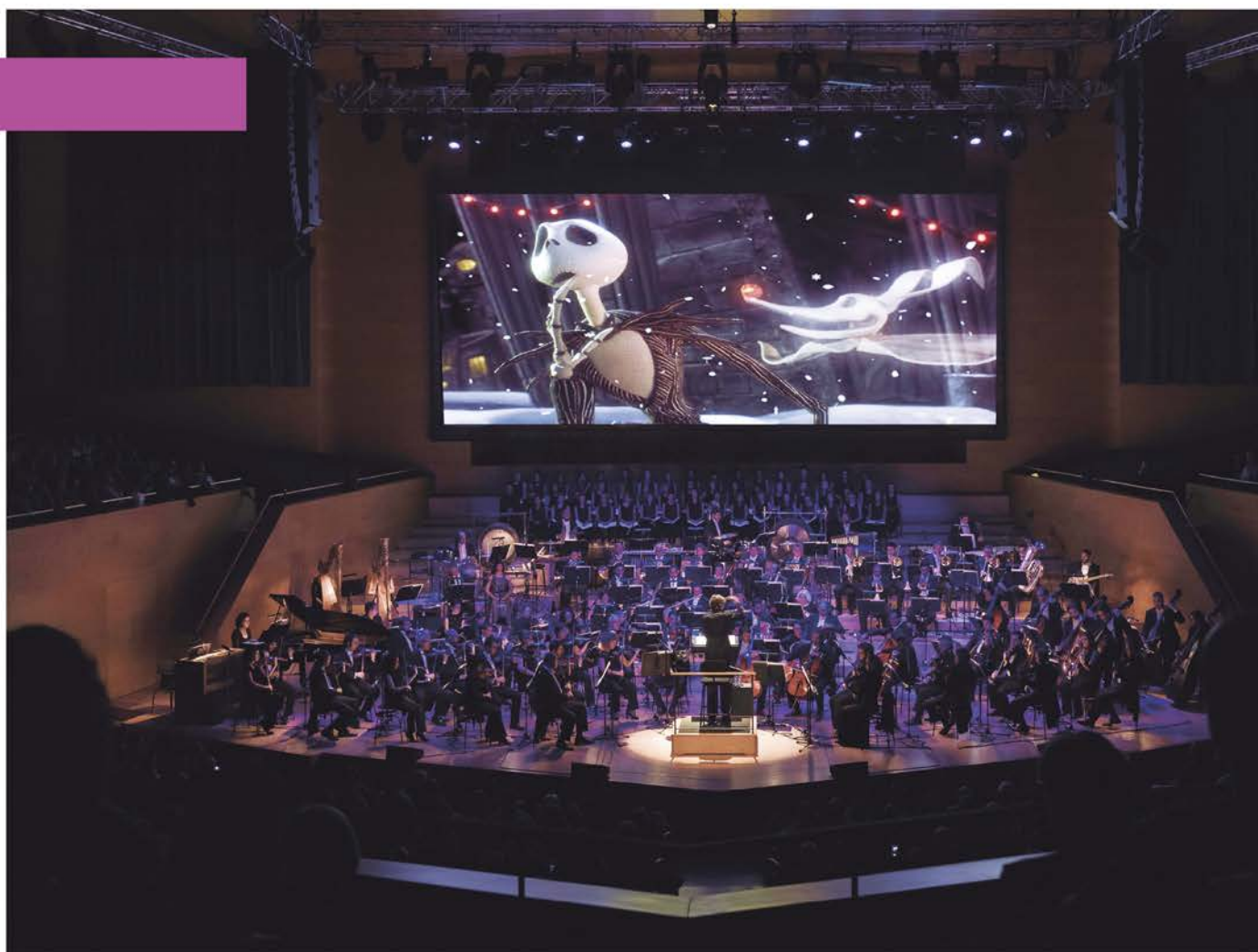
Vuit ballarins recreen la repetició en un moviment que incessantment desafia la gravetat

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

Més informació, entrades i abonaments a mercatflors.cat

© Marti Albesa

Sons estrella

Aquest novembre, L'Auditori enceta un cicle de bandes sonores amb què sentireu (literalment!) les vostres pel·lícules preferides

US IMAGINEU LA vida sense aquelles cançons que han marcat els vostres moments més preuats? És difícil imaginar el dia a dia sense ritmes i és difícil imaginar les nostres pel·lícules preferides sense aquelles melodies i harmonies que les acompanyen. La música és una peça clau a l'hora d'explicar una història i, ara, L'Auditori li retrà homenatge amb quatre vespres de pel·lícula que us portaran per les estrelles! A partir d'aquest novembre,

al cicle de bandes sonores de l'OBCPops gaudireu de la música de pel·lícules emblemàtiques de Hollywood i musicals de Broadway interpretada en directe per l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. No hi falteu!

'Malson abans de Nadal'

"Això és Halloween, això és Halloween. Halloween, Halloween...". Qui no coneix aquesta cançó? Enguany farà 25 anys

que Henry Selick, Danny Elfman i Tim Burton van estrenar aquesta obra en què els habitants aterridors de Halloween es converteixen en personatges dolços i tendres a través d'unes cançons convertides en hits indiscutibles. Ara, l'OBC i Lorenzo Ferrándiz com a director ressuscitaran tots els protagonistes interpretant la banda sonora en directe mentre gaudiu d'aquesta meravellosa història a la gran pantalla.
→ 1, 2 i 3 de novembre. Des de 12 €.

'2001: Una odissea de l'espai'

DE QUÈ VA...

Un cicle de bandes sonores a L'Auditori.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè gaudireu de la música de grans pel·lícules i musicals interpretada en directe per l'OBC.

→ L'Auditori. M: Marina. auditori.cat

Hollywood i Broadway t'esperen: prepara les teves millors gales!

'Perseguit per la mort'

'Malson abans de Nadal'

Nadal a Broadway

L'OBC es vestirà de gala per convertir-se en una orquestra del millor Broadway i ho farà dirigida pel jove director sevillà Alfonso Casado, i de la mà dels cantants Paulo Szot i Laura Osnes, el Cor de Cambra de Granollers dirigit per Josep Vila Jover i el Cor Jove Amics de la Unió, dirigit per Marta Dosaiguas Canal. Quin repartiment! I el repertori no és menys impressionant. Gaudireu de les melodies més encomanadisses de tots els temps i vibrareu d'emoció amb títols indispensables del gènere musical.

→ 20 i 21 de desembre. Des de 12 €.

'2001: Una odissea de l'espai'

Acords llargs i intensos trencats per aquells famosos cops de timbala. Sabeu de quin moment de la pel·lícula estem parlant? Doncs dels primers minuts! I és que a part de les imatges espectaculars de l'espai, la pel·lícula va sorprendre per la utilització de la música simfònica. Les

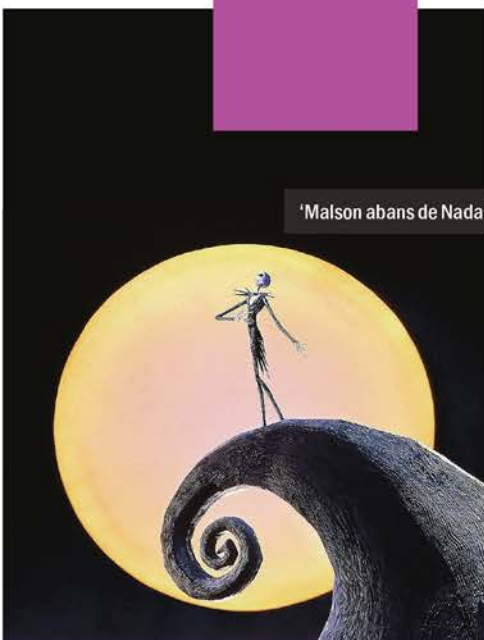
obres d'autors com Richard Strauss o György Ligeti es van popularitzar gràcies a la selecció musical que va fer Stanley Kubrick fa exactament 50 anys. Ara, l'OBC dirigida per André de Ridder, juntament amb el Cor Madrigal i el Cor Francesc Valls, interpretarà aquesta espectacular banda sonora mentre la pel·lícula es projecta a la gran pantalla.

→ 10, 11 i 12 de gener. Des de 12 €.

'Perseguit per la mort'

Un tàndem de genis i una fusió d'arts de ments ben privilegiades. La més destacada, segurament, aquesta. Amb la música de Bernard Herrmann, aquest clàssic de Hitchcock va ser produït entre *Vertigen* i *Psicosis*, dues altres obres mestres. Ara, l'OBC li retrà homenatge i farà sonar aquella mítica escena en què Cary Grant és perseguit per una avioneta. A ell, les bales no l'atrapen; però a vosaltres segur que us captiva la música.

→ 1, 2 i 3 de maig. Des de 12 €.

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

Cau i s'aixeca

Mazoni torna a despullar-se
a 'Desig imbècil', però ara
amb pedals de distorsió.

Per Borja Duñó

BO DIDDLEY TENIA dues cançons al seu nom –*Bo Diddley* i *Hey! Bo Diddley*–. Això li va donar la idea a Mazoni, que al seu nou treball n'ha titulat una amb el seu: *Jaume Pla*. “Cau i s'aixeca” –diu la cançó– cau i s'aixeca”. És una mitja broma, però també una declaració d'intencions. Al disc anterior, *Carn, os i tot inclòs* (2017) ja es va despullar en format acústic. Ara hi torna, però amb un *power trio* de rock, completat per Miquel Sospedra (baix) i Aleix Bou (bateria).

“Aquest disc és la segona part d'aquesta refundació de Mazoni”, explica Pla, que sempre necessita un motiu per posar-se a fer un disc. A *Esgarrapada* (2006), recuperar la passió; a *Sacrifiqueu la princesa* (2013), experimentar amb els sintetitzadors; a *7 songs for an endless night* (2017), recuperar l'època en què cantava en anglès. Ara, a *Desig imbècil* (2019), ha convertit “un any complicat personalment” en

DE QUÈ VA...

Jaume Pla presenta el seu disc més rocker.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè descobrireu una nova versió de Mazoni, en format trio i molt més enèrgic i directe.

→ Sala Apolo.

M: Paral·lel. Dv. 25,
21 h. 12 €.

onze píndoles de rock directes a la jugular, sense més influències que, “potser, l'energia dels Who”, assegura.

“Tenia ganes de reivindicar el rock –diu–, cada vegada es veuen menys guitarres i ara sembla que si poses una guitarra està passat de moda”. Cançons com la titular *Desig imbècil* semblen nodrir-se d'una ràbia que promet convertir-se en energia positiva als concerts. “Tot i que ja havia fet discos més rockers, l'actitud és més agressiva, ara estic menys acomplexat per cridar de la manera que crido

a cançons com *Bola de billar o Jaume Pla*”, explica. Són les més punk del pack.

Fans de Mazoni, no patiu: el que canvia és el so, l'energia, però les cançons mantenen la marca de fàbrica del de la Bisbal. Els temes? “He buscat frases més obertes, imatges, si les intentes explicar les mates una mica”, comenta. Sí que sabem, però, què és un *desig imbècil*: “Tots aquells desitjos que saps que no et porten enlloc però que no pots evitar sentir”. Exactament la sensació que desprenen les noves cançons. ■

MARIADIAS

ELS MILLORS CONCERTS DE LA SETMANA

MMI Festival

Nascut a Munic, arriba a Barcelona aquest festival d'improvisació lliure, amb grans noms de l'escena d'aquí com Agustí Fernández, Ramon Prats i Núria Andorrà i d'altres d'internacionals. Al convent de Sant Agustí, el Rai Art i Nota 79.

→ Diversos espais. Del 25 al 27 d'octubre. 8-13 €.

Cimafunk

Erik Alejandro Iglesias, àlies Cimafunk, porta al Voll Damm Barcelona Jazz Festival el funk del l'Havana. Una batedora de ritmes calents que inclou soul, afrobeat i sonoritats cubanes amb un groove irresistible.

→ BARTS. M: Paral·lel. Dv. 25, 21 h. 22 €.

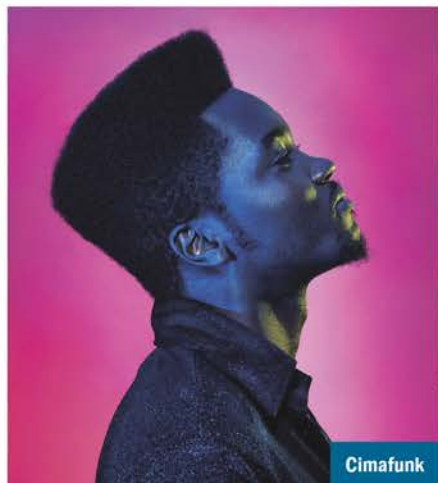
Jake Clemons

El nebot de Clarence Clemons –substitut del seu oncle al saxo del E Street Band– arriba a Barcelona amb el seu flamant nou àlbum *Eyes on the horizon* (2019). Rock exuberant per part d'un dotat multiinstrumentista.

→ Bikini. M: Les Corts. Dl. 28, 21 h. 28 €.

Mark Lanegan

L'ex líder dels Screaming Trees, que és amo d'una de les veus més profundes de les que van sorgir als marges del grunge i d'una meritòria carrera posterior, presenta el seu nou disc *Somebody's*

Cimafunk

LA PISTOLA DE MONIK

knocking (2019) al Cruïlla de Tardor.
→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dl. 28. 19.30 h. 22-28 €.

Glen Hansard

Dotze anys després d'assolir la fama amb la pel·lícula *Once*, el

dublinès continua portant pel món el seu folk emocional. Presenta al Festival Mil·lenni *This wild willing* (2019).
→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dc. 30, 21 h. 18-48 €.

PREN-NE NOTA

La Polla Records

Quin retorn tan sonat, el de La Polla Records! Els punk rockers d'Àlaba han tornat a l'actualitat musical amb *Ni descanso ni paz* (2019), un disc on han regrat dinou de les seves cançons més emblemàtiques i que presenten amb una exitosa gira de grans recintes. A Barcelona ompliran dos Sant Jordis i dissabte ja està sold out.

→ Palau Sant Jordi. M: Espanya. Dv. 25 i ds. 26, 21 h. 28-39 €.

DANIEL FERNÁNDEZ

RAZZLIVE

Del 10 d'octubre al 14 de desembre

19 ANIVERSARI

RAZZMATAZZ

DESTACATS
SETMANALS

24 OCTUBRE

DAWES

25 OCTUBRE

MIRA Festival presents
UIQ Showcase:

LEE GAMBLE dj set +
NKISI live +
ZULI dj set +

MIRA Festival presents
**OBJECT BLUE +
SHELLY**

26 OCTUBRE

Intimate Journeys:
**DEKMANTEL
SOUNDSYSTEM**
(5 hour set)

CARIÑO

**PAULA TEMPLE +
BENJAMIN
DAMAGE**

NINA LAS VEGAS

Tickets:
**salarazz
matazz.com**

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

JAKE CLEMONS

DILLUNS 28 OCTUBRE
BIKINI
BARCELONA

THE TWILIGHT SAD
+ MAN OF MOON

DIJOURS 31 OCTUBRE
LA NAU
BARCELONA

SCARLXRD

EUROPEAN
TOUR

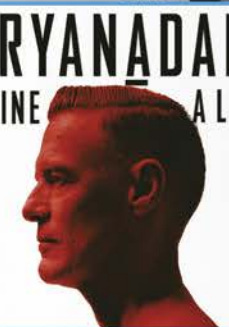
3 novembre
Bikini
Barcelona

DUNCAN LAURENCE

18 novembre
Razzmatazz 3
Barcelona

BRYAN ADAMS
SHINE A LIGHT

11/12/19 BARCELONA
PALAU SANT JORDI

DHL Planting a tree for every ticket sold on the world tour

WWW.DOCTORMUSIC.COM

Música

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ 'Stabat Mater' de Rossini

L'italià Rinaldo Alessandrini dirigeix tres concerts a L'Auditori al capdavant de l'OBC, el Cor Madrigal i diversos solistes vocals. Música religiosa de Gioachino Rossini i la *Simfonia núm. 25* de Mozart.
→ L'Auditori. M: Marina. Dv. 25, 20 h; ds. 26, 19 h; dg. 27, 11 h. 12-59 €.

↑ Ensemble 0 Vos Omnes

Aquest conjunt vocal especialitzat en música antiga s'ha convertit en poc temps en un dels més destacats del panorama català. Dirigit per Xavier Pastrana, actua al Petit Palau, amb obres de Schütz i Magrané.
→ Petit Palau. M: Urquinaona. Dg. 27, 20 h. 15 €.

↑ La 'Tità' de Mahler

L'Orquestra Simfònica Camera Musicae interpreta la *Primera simfonia* de Gustav Mahler, en un concert que dirigirà Tomàs Grau, i que inclou el *Concert de violí* de Mendelssohn, amb Liviu Prunaru com a solista.
→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dg. 27. 17.30 h. 18-56 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

Art

NUOLS BLANCS DEL BLAU (C. 1859), D'EUGÈNE BOUDIN © H. BRAUNER

EXPO DE LA SETMANA

Tocar el color...

SOVINT, DE MANERA incomprensible, es jerarquitzen les obres plàstiques segons la seva tècnica. El gravat i el dibuix són considerats arts menors davant la pintura o l'escultura. Tanmateix, hi ha esbossos que superen de llarg la capacitat expressiva d'un oli. Fins i tot dins d'aquests gèneres es creen noves jerarquies. No es valora igual una aquarel·la que un oli ni un carbonet que un pastel. És per això que la Fundació Mapfre, conscient del valor d'aquesta darrera tècnica, ha volgut dedicar-li tota una exposició que recull obres de primer nivell d'alguns dels principals artistes internacionals.

Sota el títol de *Tocar el color*, *La renovació del pastel*, la mostra repassa la història i l'evolució del gènere des de les darreries del segle XVIII fins al segle XX. El comissari, Philippe Saunier, ha seleccionat obres que van de la

subtilitat a la contundència, de la delicadesa dels velats i els esfumats a la rotunditat del volum i la textura, de l'obra acabada a la frescor de l'apunt on batega encara la força de la idea. En aquest sentit val la pena parar atenció, per exemple, a les obres *Pastor guardant el ramat* de Millet, un estudi de paisatge d'Eugène Boudin, *La segadora* de Pau Gargallo o bé *Estudi de mans* de Picasso, totes elles de

gran qualitat. A més, l'exposició presenta obres d'artistes tan rellevants com Boldini, Renoir, Berthe Morisot o Odilon Redon. Tot i així no oblidem noms menys coneguts com Degouve de Nuncques ni tampoc la pintura del país amb la presència, per exemple, de Joaquim Mir o Joan Miró. És una bona oportunitat per endinsar-se en el món fascinant del pastel i alhora conèixer una altra faceta d'alguns dels grans noms de la pintura de tots els temps. ■ Bernat Puigdollers

DE QUÈ VA...

Obres mestres del pastel.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per conèixer i valorar una tècnica sovint menystinguda.

→ Fundació Mapfre.
M: Passeig de Gràcia.
Fins al 5 de gener. 3 €.

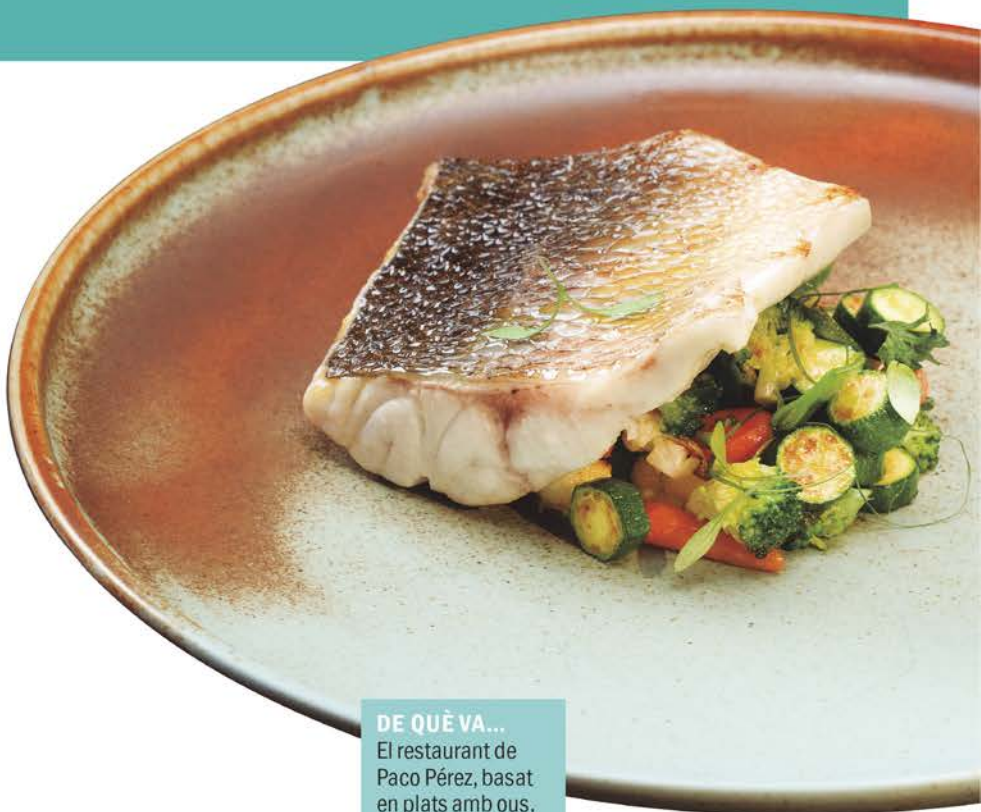
Menjar

Més clares i revells a
timeout.cat/truites

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Sense oblidar-se dels ous

Paco Pérez rellança L'Eggs amb una carta on no només hi manen els ous. I n'hi ha per sucar-hi pa! Per Ricard Martín.

DE QUÈ VA...

El restaurant de Paco Pérez, basat en plats amb ous, diversifica l'oferta.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Receptes directes amb el gust i toc exquisit d'un gran.

→ L'Eggs. Passeig de Gràcia, 116.
M: Diagonal.
T. 93 238 48 46. 30 €.

"FER CÓRRER AIRES nous sense oblidar-nos dels ous" (rodolí, rodolí). En Paco Pérez ha rellançat L'Eggs, després d'un lustre d'obertura. El cuiner català amb més estrelles Michelin –sis, el segon d'Espanya, just darrere Berasategui– és un xef empresari d'altíssim rendiment, però manté un perfil mediàtic discret. El que veus és el que hi ha: res a veure amb les allaus de *social media* d'altres. "Els ous són els responsables de l'obertura d'aquest restaurant, i encara que siguin centrals a la carta, cal donar vida a l'espai, trobar elements nous", explica.

L'Eggs és una delícia a preus continguts; un lloc on poder gaudir de la cuina d'un fora de sèrie sense rebaixar el comú denominador. Tots els cuiners tenen una frase feta amb el verb *dignificar* (la sardina, el cogombre, la mongeta amb patates). Però poques dignificacions he vist de la truita com la *truita mandrosa*: a la francesa, sucosa, amb

bocins de botifarra negra i de perol sobre un fons de vedella dels d'hores, ossos i sang, contrastada la dolçor amb *piparra* ben picant. "Hem anat a buscar elaboracions amb sentit i coherència, i que tinguin molta versatilitat", diu.

Un ovolactivegetarià es veurà seduït per un plat com l'ou d'ànec, amb blat de moro i *huitlacoche* (el fong de les panotxes, d'aspecte tumoral i sabor rotund). La conjunció cremosa dels tres es resol en un frenesí de cullerades suau-intens-suau. Per no parlar d'un bestial bistec tàrtar amb maionesa *chipotle* i que s'escura amb gofra. O un lluç fet exactament a 69 °C i arrossos; (curios: un arriba a l'Eggs passant per llocs de moda menys elaborats que aquest, i més cars). "El tiquet mitjà són 30 euros. I el punt

diferencial d'un lloc tan casual és la bona cuina: tot es fa aquí, hi ha cuina, hi ha cassola, hi ha rostit", valora content.

Pérez fa cuina honesta –es dispara el pilot vermell del tòpic!– en el sentit que, tornem-hi, allò que veus és allò que hi ha, en la millor versió possible. Un exemple és el restaurant que té a Manchester (amb Guardiola de soci): en comptes de fer servir el poderós mantra a l'estranger de *Spanish tapas* –a Estocolm n'hi ha vuit, al centre!–, Tast es publicita com a *Catalan food*: "Croquetes, fricandó, suquet... Portem als anglesos aquest fons d'armari, que

sàpiguen que hi ha vida més enllà del Jabugo". I està a punt d'obrir a Sevilla "un restaurant de massa: coques, pizza, tot de qualitat". ■

RESTAURANT DE LA SETMANA

Babula Bar 1937

→ Pau Claris, 139. M: Passeig de Gràcia. T. 93 382 60 96. 25-30 €

A BARCELONA NO paren d'obrir i tancar restaurants: és un negoci llaminer. A Barcelona, les modes culinàries fa anys que són rèpliques majors o menors dels terratrèmols gastronòmics internacionals: forma part del mercat. A Barcelona, nou de cada deu restaurants són un bluf. En aquest deu per cent restant hi ha clàssics, atreviment, passió palpable o molt d'ofici. La gent del Babula Bar 1937 en saben: venen de l'èxit del Sasha, traven un bon relat familiar per donar caliu, dominen les coccions, les tendències, el punt just entre exotisme i salt al buit. Fan una cuina del moment: la carta de *baos*, *tacos* i *tàrtars* sembla que respongui fil per randa al que vol avui en dia un *foodie*, un poti-poti d'arreu i d'enlloc. Els plats sonen bé i no deceben: "*Salmón fresco marinado 30 h al estilo de Babula con salsa dulce de mostaza ahumada con Laphroaig*". El local és gran i bonic, les rajoles esmaltades de la barra i el terra espigat, una preciositat. La clientela, professionals amb bon nivell adquisitiu i turistes que prefereixen gastar-se els quartos en burrata i *dumplings* que podrien menjar a Londres o a Chicago i que potser mai es fotran un capipota, un mel i mató o unes faves a la catalana perquè ni són plats *cool*, ni cars ni ningú els n'ha parlat. ■ Martí Sales

DE QUÈ VA...

Un nou restaurant de cuina internacional i cosmopolita al centre.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per estar al dia de les tendències de les capitals gastronòmiques del món.

TIME OUT BOX

Plat o 'burger'?

↑ Can Ros

Un arròs no sempre és per a dos! Però els bons de veritat sempre ho són. Prepareu-vos per gaudir com bojos escurant el gra de les cassoles de Can Ros, taverna marinera essencial.

→ Almirall Aixada, 7. 30 €. canros.cat

Menja a meitat de preu en deu dels millors restaurants, per 49,95 €! Compra la capsa a timeout.cat/box

↑ Oval

Les seves hamburgueses són tan exquisides com el seu fil musical. Oval és un dels clàssics de la *burger* de Barcelona per mèrits obvis: generositat, qualitat i originalitat.

→ València, 199. 15 €. ovalbcn.com

Mengen dos i paga un en deu hamburgueseries fabuloses. Per 19,95 €! Compra la capsa a timeout.cat/box

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Bar Copèrnic

→ Consell de Cent, 93. M: Rocafort.
T. 607 841 308. @barcopernic

ES DIU LAURA Rafecas Salat, és vilafranquina i ho té clar: el seu serà un punt de trobada per a la gent del barri que funcionarà segons els principis de l'economia social. D'aquells on els plats, les begudes i l'atenció es prenen el seu temps a arribar, però que quan ho fan et sents com a casa. El Copèrnic acaba de néixer a l'Esquerra de l'Eixample. I és una iniciativa que dona plaer conèixer a un barri on l'associacionisme no és com el de Ciutat Vella i els veïns són cada

DE QUÈ VA...

Un lloc que vol acollir la gent del barri i que renega dels preus abusius.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per l'ambient, per proximitat i per principis.

cop més desconeguts. La Laura proposa una carta de menjar típic català: mandonguilles i capipota per quatre euros, braves per tres i calamarsets farcits per cinc. Que poden anar acompanyats d'una copa de cervesa, vi o un vermut que no superarà els dos. Tot això, fet amb productes de proximitat i d'ideari sostenible i ecològic; el vi de Covides del Penedès, la cervesa artesana del Montseny i

les verdures de l'Horta d'Òrrius. Aquest local que fa xamfrà amb Entença, de vidriera infinita i blanc diàfan, és de parada obligatòria. Queda-t'hi a sopar, a fer una copa abans d'anar a dormir, a petar-la amb un amic o a rellegir les pàgines del teu llibre preferit mentre t'embolcalles en un espai amb esperit crític i voluntat de canvi.

■ Júlia Gamissans

IRENE FERNÁNDEZ

NO T'HO PERDIS

ELECTRÒLITS NATURALS

→ Raw Super Drink. 1,50 €. rawsuperdrink.com

TÉ SENTIT FER esport i hidratar-se amb una beguda plena de sucre i química artificial? Una empresa barcelonina creu que no, i per això produeix Raw Super Drink, una beguda isotònica que no porta ni sucre ni additius, i està certificada 100% ecològica i vegana. La trobareu en quatre sabors: mandarina i mango, llima i llimona, maduixa i menta i aranyons i margalló del Brasil.

EL CÒCTEL

MONT BLANC

ELS INGREDIENTS

Ginebra, bíter, vermut blanc, cítrics i anís fan una copa plena de matisos.

EL BAR

Un invent d'una de les grans cocteleries de nova formada: Farola (Rec, 67).

EL TRUC

El bartender Marco Tagliabue ha fet una carta pròpia subtil i potent.

Surf House Secret Spot

Sense platja, però amb el mateix esperit *surfer*. Al barri de Sant Gervasi ha nascut aquest local acollidor de la mà del Surf House Barcelona, que ja fa sis anys que domina les ones de la Barceloneta. Trobareu menús de migdia, una carta extensa pels *foodies* més sibarites a la nit i súper *brunchs* els caps de setmana. I no us perdeu les seves activitats esportives o els seus Afterworks by Moritz dels dijous!

→ Amigó, 53. Cantonada amb Madrazo.
FGC: Muntaner.
surfhousebarcelona.com

Sabors fora del centre!

Us presentem un local de Sant Gervasi i un altre de Sant Andreu on trobareu delícies gastronòmiques per llepar-vos els dits!

Collonut

Un bar de tota la vida que compta amb dos locals. I tots dos es caracteritzen per tenir una carta tradicional de productes frescos i de temporada, formatges i embotits per posar-se les botes, una àmplia selecció de vins i cerveses Moritz ben fresques per maridar. El nom ho diu tot! I el tracte no us deixarà indiferents, perquè a l'equip de Collonut els mou la passió pel bon gust i l'objectiu d'apropar la cuina casolana al barri.

→ Gran de Sant Andreu, 180.
M: Sant Andreu.

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

ENS INSPIRA

Fiblada vintage

Alabama Collect allarga la vida de la roba i ens sedueix a través d'Instagram. Per Eugènia Sendra

PAULA PRIETO ES recorda voltant per mercats i antiquaris amb la seva mare, que havia tingut botigues de roba als 80 i 90; i diu que ser de Zamora li ha fet apreciar les coses antigues. Alabama Collect és gairebé una extensió natural de Prieto, educadora social de formació i assessora d'imatge. Fa tres anys va engegar la plataforma de roba vintage i en fa un que té *showroom* al Poblenou, on descobrim la seva tria, peces dels 70 als 90, de marca i anònimes. Instagram li fa d'aparador i és on clientes des de París fins a Los Angeles i també locals s'enamoren de la col·lecció. "Poder ensenyar roba vintage avui i que quedi bonica no és fàcil; m'agrada veure-la en una persona normal, fa que m'hi senti identificada", raona. Comparteix els *looks* fàcils i elegants per *stories*, i en 15 segons (i a vegades algun missatge directe) aconsegueix seduir l'audiència. "Té un punt irracional, el vintage: només hi ha una peça de cada; t'agrada, ho vols, ho compres", diu Prieto. L'enviament és ràpid –poc sostenible– però per contra allargues la vida d'allò ja produït.

JAQUETA

Té predilecció per les peces de vellut de Laura Ashley, com aquesta torera.

VESTIT

Directe des de Mèxic, una peça còmoda i artesanal.

SABATES

Aquestes botes cowboy les va comprar a París.

Ser sostenible

Considera Vivienne Westwood una "avançada al seu temps" i defensa la màxima de consumir menys i millor. La vida i obra de la britànica recollida al llibre editat per Pan Macmillan (2015).

Tornar al paper

La inspiració per als *shootings* que fa periòdicament, Prieto la troba al carrer –"m'agrada veure la gent passejar", reconeix– o en revistes vintage com *Marie Claire* Japó i *Vogue UK*.

L'art del bodegó

Alabama Collect té debilitat per certes marques –Loewe, Max Mara, Laura Ashley– i no oblidia els complements, amb els quals Prieto elabora bodegons.
→ @alabamacollect

MARIA DIAS

El teu estil

Per Laia Beltran

2

SEMPRE DEMPEUS

Cato

Més enllà de la tradicional combinació en blanc i negre, hi ha parelles cromàtiques tan ben avingudes com el verdinegre d'aquests originals mitjons.

→ 2,70 €. catofashions.com

1

SOBRE LA PELL

& Other Stories

Fins i tot la llenceria ha sucumbit a una de les grans tendències d'aquest hivern: l'estampat de pota de gall. El bodi amb tirants adaptables –en queden poques unitats– ens mostra el camí.

→ 20 €. stories.com

3

VERSATILITAT

Zara

La plaga de la pota de gall abraça tot tipus de peces d'exterior, com aquest abric curt amb butxaques grans i coll en forma de ve. Te'l posaries com a mini vestit?

→ 49,95 €. zara.com

4

TOC CLÀSSIC

Mango

Amb un estampat micro i la paleta cromàtica de la tardor, aquesta bossa amb rivets de pell i cadena daurada és una bona inversió. També a llarg termini.

→ 25,99 €. mango.com

EL CALAIX DEL SASTRE

Intimitat tricolor

→ the-lef.com

Lef és una nova marca de moda interior barcelonina a seguir. Aposten per les formes bàsiques, tot i que tenen fins a cinc models de calces i sostenidors, i treballen amb tencel. En tres colors (a partir de 25 euros).

Vestir el llit

→ mikmax.com

Al gust de dormir en llençols nets, afegiu-hi el plaer d'una roba de llit de cotó pentinat, suau, que s'adapta a la temperatura del cos. De Mikmax també ens agrada la paleta cromàtica i els accessoris de punt.

Molt local

→ iaios.com

Els jerseis iaio estan fets entre Olot, Granollers i Igualada de llana reaprofitada i fibra reciclada. Si teniu ganes de tocarlos, apropieu-vos el divendres 25 a la presentació que faran a Velvet (Verdi, 42), botiga de proximitat.

Si us caseu...

→ theweddingmarket.es

Doble proposta per a núvies i nuvis: The Wedding Market és una cita on recopilar idees per fer una festa diferent (Torre Bellesguard, ds. i dg.) i el Beauty Bridal Day (El Palauet, ds.) ofereix consells per brillar el dia D.

Escapades

Perquè els barcelonins necessiten de tant en tant agafar aire
lluny de la millor ciutat del món

Amb:

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

Doblet a Sant Cugat

L'històric monestir i el
Mercantic, dos dels atractius
de la població vallesana que
avui coneixerem

SANT CUGAT DEL Vallès és una població molt ben comunicada gràcies als trens de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC). Si a això hi sumem que és una ciutat molt agradable de passejar-hi i que té destacats atractius històrics, patrimonials, naturals i culturals, no sabem què esteu esperant, enfileu-vos ja al tren! A més, FGC disposa d'un bitllet combinat que inclou els trajectes d'anada i tornada fins a Sant Cugat des de qualsevol estació de la línia Barcelona-Vallès, una visita amb audioguia al Reial Monestir i un obsequi al Mercantic, el seu mercat vintage. El podeu adquirir a qualsevol màquina expenedora de bitllets de la línia, excepte a la de Sant Cugat. Així doncs, dividirem la nostra escapada en dues

COM ARRIBAR-HI...

Els trens de les línies S1, S2, S5, S6 i S7 tenen parada a l'estació de Sant Cugat.

ON MENJAREM...

A La Rita Sant Cugat, gastrobar no gaire lluny del monestir on podreu assaborir platets acompanyats de bon vi.

→ turistren.cat

parts. Comencem descobrint el monestir més important a l'època medieval de tot el comtat de Barcelona. La gegantina rosassa gòtica que presideix la façana dona mostra de la seva rellevància, així com els murs i les torres aixecades al segle XIV. L'abadia, benedictina, té els seus orígens al segle IX, i avui se'n conserva en molt bon estat l'església i, sobretot, el claustre, la joia de la corona, romànic i amb uns capitells fantàstics. També hi ha la seu central del Museu de Sant Cugat. Canviem de registre. El Mercantic, al

número 120 de l'avinguda de Rius i Taulet, és un mercat permanent –només tanca els dilluns– de mobles, objectes antics i curiositats, on sempre passen coses i s'hi fan activitats paral·leles, especialment els caps de setmana. També disposa d'una extensa oferta gastronòmica. De segur que us passarà volant el temps tafanejant i comprant! Però no oblideu de recollir el vostre obsequi si hi heu arribat amb el bitllet combinat d'FGC. L'heu de demanar a la cafeteria del Mercantic. ■ Xavi Amat

temporada alta →

14 propostes del 25 d'octubre al 3 novembre

Omara Portuondo

OMARA ES CUBA
DII 28 d'octubre
Auditori de Girona

Programació Fires de Girona

Iphigenia en Vallecas

ANTONIO C. GUIJOSA - MARÍA HERVÁS
DII 28 d'octubre Teatre de Salt

Hotel

CIRQUE ÉLOIZE
Del 31 d'octubre al 2 de novembre
Teatre Municipal de Girona

NOVA
FUNCIO!

Próximo

CLAUDIO TOLCACHIR
Dv 1 i ds 2 de novembre
Teatre de Salt

I també

Amaia

PERO NO PASA NADA
Dj 31 d'octubre
Auditori de Girona

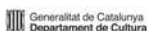
Suite Toc

LES IMPUXIBLES
Ds 26 d'octubre
El Canal

NOVA
FUNCIO!

www.temporada-alta.com

Un festival de **Bitò** amb el suport de:

EL PUNT AVUI+

LAVANGUARDIA

3 CATALUNYA RÀDIO

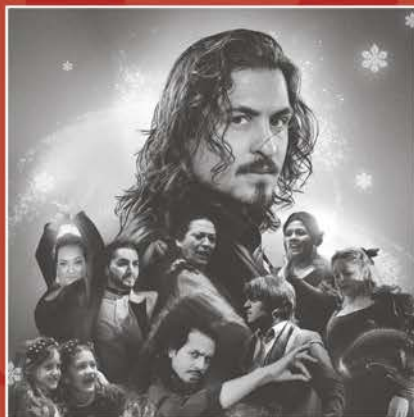
de cajón!

FESTIVAL FLAMENCO
DE BARCELONA

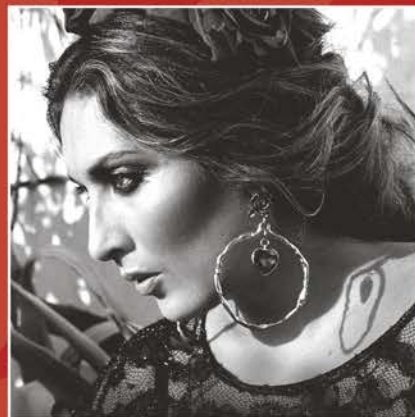
Tomatito -José Mercé

29.11.19
Palau de la Música
21 hores

Farrucos y Fernández

14.12.19
Teatre Tívoli
21 hores

Estrella Morente

20.12.19
Palau de la Música
21.30 hores

Rafael Riqueni

24.10.19
Conservatori del Liceu
20 hores

Las Migas

30.10.19
L'Auditori 2
20.30 hores

Entrades
exhaurides

Dúo del Mar

18.12.19
Conservatori del Liceu
20 hores

Entrades a timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

Volt-Damm
BARCELONA
JAZZ
FESTIVAL
2019